SILFI 2015

National Frimærkeudstilling
26. og 27. september 2015
i Arena Midt Kjellerup

Arrangeret af
Silkeborg Frimærkeklub og
Danmarks Filatelist Forbund

Indhold

Side:	Titel:
5	Program
7	Frimærker er andet end porto med klister på bagsiden *Forord af Borgmester Steen Vindum*
9	Danmarks Filatelist Forbund ønsker tillykke *Forord af formand Søren Chr. Jensen*
11	Fra strøtanke til national udstilling *Forord af formand Henning Rasmussen*
13	Staterne på Verdens Tag *Artikel af Søren Chr. Jensen*
18	Radiobreve og radiokort *Artikel af Otto Kjærgaard*
24	Et langt og spændende liv med frimærker *Artikel af Henning Rasmussen*
31	Danmark og den første Verdenskrig 1914-1920 *Artikel af Chris King*
40	At samle og at udstille *Artikel af Per Friis Mortensen*
42	Epidemi-bekæmpelse før sygdomsårsager var erkendt *Artikel af Erik Torbensen*
46	At være frimærkesamler i Silkeborg *Artikel af Jørn Walther Pedersen*
54	Hovedsponsorer
54	Ærespræmier
54	Premiere på frimærkeprogrammet 2016
55	Udstillingens jury
56	Haloversigt
59	De udstillede samlinger

Program

Lørdag den 26. september 2015:

Kl. 10: Udstillingen åbnes af Borgmester Steen Vindum,
Næstformanden for Danmarks Filatelist Forbund Thomas Hilkjær
og Formanden for udstillings udvalget Henning Rasmussen.

Kl. 13: I Tasting Room:
Postnord præsenterer de nye frimærker for 2016.

Kl. 14: I Royal Lounge:
Foredrag om KZ breve fra Anden Verdenskrig ved Søren Nordklint.

Kl. 17: Udstillingen lukker.

Kl. 18.30: Palmeres i Arena Midt.
Der uddeles diplomer og ærespræmier.
Den danske mester i filateli 2015 kåres.
Der bliver underholdning af Det Hule Host.

Søndag den 27. september 2015:

Kl. 10: Udstillingen åbner.

Kl. 10-13: Udstillerne har mulighed for at tale med dommerne.

Kl. 14: Birthe King overrækker som repræsentant for FEPA et
diplom til Den Filatelistiske Højskole i Mørke, for deres store
arbejde for filateliens fremme.

Kl. 14.10: Ærespræmier og diplomuddeling til dem, som ikke var tilstede
ved Palmeres lørdag aften.

Kl. 16: Udstillingen lukker.

Frimærker er andet end porto med klister på bagsiden

I den sidste weekend i september får vi mulighed for at rejse gennem kulturer, gennem lande og gennem historien. Vi rejser på frimærker, stempler og kuverter. Og vi rejser på første klasse ved Danmarks nationale frimærkeudstilling, SILFI 2015, i Arena Midt Kjellerup.

Som så mange andre drenge samlede jeg selv, men min rejse blev ikke så lang. Men hvem ved? Måske skulle jeg tjekke om det netop er i min lille samling, der ligger noget „guld"? I blev ved og er nået længere og længere og har forvandlet en hobby til passion. Og jeg er sikker på, at I har taget noget „guld" – i hvert fald „sølv" – med til Kjellerup.

Silkeborg Kommune er også nået langt, og vi vil nå længere og længere. Denne gang foregår rejsen ikke i fantasiens og historiens frimærkeverden, men i et af de smukkeste landskaber i Danmark. Vores mål er mere vækst. Og vi lykkes.

Det gør vi blandt andet, fordi vi er en kommune med mange iværksættere og ildsjæle, som er med til at skabe jobs og oplevelser. Det sidste er Silkeborg Frimærkeklub et godt eksempel på. Medlemmerne har arbejdet hårdt – og længe – for at stable udstillingen på benene. Det skal I have stor tak for!

Nogle af udstillerne kommer langvejs fra for at være med. Hele Danmark, de nordiske lande – ja, sågar München. Jeg håber, at både de og tilskuerne tager sig tid til at se sig omkring. Ikke mindst vil jeg foreslå en tur med en af Hjejlebådene. Det er en fantastisk oplevelse, og bådene har status som postbåde med eget stempel. I anledning af udstillingen har Post Danmark udgiver tre frankeringsmærker med motiver af de tre ældste både – heriblandt floddamperen Hjejlen fra 1861.

Så hvorfor ikke skrive et postkort eller et brev, sætte et frankeringsmærke på, tage på sejltur og få et specialstempel. Sende det til venner og bekendte – ja måske også et til sig selv. Man kan jo aldrig vide, om det ender med at blive „guld".

God fornøjelse med SILFI 2015!

Venlig hilsen
Borgmester Steen Vindum

Danmarks Filatelist Forbund ønsker tillykke

I 2012 kunne Silkeborg Frimærkeklub fejre sit 75 års jubilæum og bliver derfor 80 år i 2017. Cirka midt imellem de to jubilæumsår arrangerer Silkeborg Frimærkeklub denne nationale udstilling under navnet SILFI 2015 i Arena Midt i Kjellerup, 16 kilometer nord for Silkeborg.

Det er meget fine forhold til en frimærkeudstilling, der da også tegner til at blive en virkelig flot og attraktiv udstilling, hvor der er mange udstillere og handlende på plads.

Det er vigtigt, at vi synliggør vores fantastiske hobby bedst muligt, og dertil er en national frimærkeudstilling allerbedst. De mange udstillere viser deres formåen og deres bedste objekter indenfor frimærker, forsendelser og postkort. En udstilling er det bedste sted at fremvise „sine skatte" og vise resultatet af opsætningen af samlingen til glæde for mange besøgende.

Inspirationen kommer ikke blot ved at se andres værker, men i høj grad også af, at man arbejder med sine egne ting. Ved at tilmelde sig en udstilling, får man et fast mål at gå efter.

Udstillingen er en national udstilling, der favner bredt med både konkurrence og indbudte samlinger, som det bliver spændende at følge. Det er dejligt at se, at de bedste danske udstillere er repræsenteret på udstillingen med flotte eksponater.

Det kræver en god ledelse og teknisk tilrettelæggelse at gennemføre en så stor udstilling, samt ikke mindst at udføre det i praksis, men jeg er sikker på, at medlemmerne i Silkeborg Frimærkeklub vil klare opgaven med bravour.

Jeg håber rigtig mange vil finde vej til SILFI 2015 for at nyde stemningen i forbindelse med udstillingen, livet mellem handlerstandene og ikke mindst mellem udstillingsrammerne og dermed få nogle fornøjelige timer i selskab med verdens bedste hobby.

Hjertelig tillykke og held og lykke med udstillingen.

Søren Chr. Jensen
formand DFF

Fra strøtanke til national udstilling

Da Silkeborg Frimærkeklub besluttede at lave SILFI 2015, var det en strøtanke, som blev nævnt ved en sammenkomst, hvor en del fra Silkeborg Frimærkeklub deltog.

Der var ikke langt fra tanke til handling, de relevante medspillere blev kontaktet, og der blev valgt en dato.
Vi blev hurtigt enige om, at det skulle være en national udstilling.

Nu manglede vi bare, at finde et sted at afholde udstillingen.
Vi så os lidt omkring, og valget faldt ret hurtigt på Arena Midt i Kjellerup.
Her var to sammenhængende haller, og der var også gode faciliteter for udstillere og handlere.
Her kunne vi også afholde palmeres.

Der blev nedsat en række udvalg, hvor hver især skulle sørge for tingene, bl.a. at få sponsorater.
Som formand havde jeg den koordinerende ledelse.

Jeg vil gerne takke Silkeborg kommunes Kultur, Fritids og Idrætsudvalg for en velvillig indstilling overfor SILFI 2015, for uden deres økonomiske støtte, ville udstillingen slet ikke kunne afvikles.

Jeg vil også gerne takke alle øvrige, der har sponsoreret til udstillingen i form af tilskud, annoncer og præmier.

Jeg vil også gerne takke alle dem, som har deltaget i at få SILFI 2015 op og stå.
Der skal mange hjælpere til, for at det hele kan afvikles.

Jeg håber alle må få en god udstilling.

Henning Rasmussen
Formand Silkeborg Frimærkeklub

Staterne på Verdens Tag

Af Søren Chr. Jensen

Jeg har gennem næsten 20 år samlet Jammu og Kashmir (herefter Kashmir), der er en indisk dobbeltstat, der ligger op mod Himalaya. Området kaldes også „Little Tibet". Det er et vanskeligt, men meget spændende filatelistisk område. Grunden til, at jeg startede med at samle Kashmir var, at jeg gerne ville samle på mere eksotiske frimærker og forsendelser end de danske.

Så kan du sige: Jamen hvorfor samle så håbløst et område, der oveni er meget dyr i investering? Kashmir er et af de mest eftertragtede samleområder med fokus på at udstille og er placeret i højeste klasse udstillingsmæssigt. Jeg ville være en god udstiller og satsede stort. Jeg ville have mange point og gjorde altid, hvad dommerne sagde til mig. Jeg opnåede da også flere guldmedaljer efter lang tids samling og investering.

Kashmir er mere samlet af filatelister i verden – end Danmark! Hvor de klassiske danske mærker falder i værdi, har mine Kashmir mærker konstant steget i værdi i den tid, jeg har haft dem.

Statens historie

Men lad os få styr på dobbeltstaterne. De ligger nordligst i Indien på den store højslette, der stiger i bjerg og dale op mod bjergtoppene i Himalaya. På frimærkernes tid stak Kashmir et godt stykke ind i det senere Pakistan.

Det var et vigtigt område for englænderne, for oppe mod nordvest er der et stort pas gennem bjergene – Khyber Passet – hvor fjendtlige horder gennem århundreder var kommet væltende ind i Indien med plyndringer og krig.

I Punjab var der en engelskvenlig officer Gulab Singh. Han slog et stort angreb tilbage og som erkendelse forærede englænderne ham et stort område Kashmir. I 1846 tog han titlen som Maharaja, der betyder storkonge. Dronningen havde titlen Maharani.

Han dannede dobbeltstaten. Helt mod syd etableredes en lille stat Jammu,

hvor de mange indbyggere var hinduer. Her lå vinterhovedstaden Jammu.

Det store land mod nord Kashmir blev den anden stat. Her var de forholdsvis få indbyggere muhamedanere. I den klimamæssige fantastiske Kashmirdal lå sommerhovedstaden Srinagar. Senere et meget kendt turiststed, specielt for englændere.

Postvæsenet

Det var Gulab Singh, der oprettede statens postvæsen i 1846. Først med en postrute mellem de to hovedstæder Jammu og Srinagar, men senere flere ruter langt op i Himalaya og ud til Punjab.

Posten blev udbragt af løbere, kaldt „Hakara", som løb gennem pas i bjerge og ned gennem dale og over dybe floder på hængebroer. De holdt til på poststationer kaldet „Chauris", der lå med passende afstand på ruterne.

Som eksempel var den første postrute Jammu-Srinagar på 270 km. Den havde 38 poststationer. Ruten gik over et pas på 2800 meter. Ruten blev løbet på 100-140 timer alt efter vejret.

Frimærkerne

Da Gulab Singh døde, var der to efterkommere. Rangbir Singh blev maharaja i dobbeltstaten, men en ny stat Poonch dannedes i det vestlige Kashmir. Broderen Prakash Singh blev indsat som maharaja, men delstaten var helt overordnet underlagt Jammu og Kashmir. Staten havde dog egne frimærker.

Ud over Jammu, Kashmir og Poonch var der et par området mere. Det nordlige Kashmir var opdelt i provinserne Ladakh, Baltistan og Outlaying Territories. Det sidstnævnte område var det urolige område op mod Afghanistan. Langt oppe mod nord i Himalaya lå de små selvstyrende områder Hunza og Kashgar.

Det var maharaja Rangbir Singh, der indførte frimærkerne. De første blev udsendt i 1866 og var trykt med vandfarve på papir fremstillet i fængslerne. Det gav to problemer for filatelisterne. De kunne ikke vaskes af uden at beskadige dem, og senere opstod problemet af kende forskel på fuldstændig ens frimærker, der var tryk i vand- eller oliefarver (vandfarver skinner).

Maharajaerne i Jammu og Kashmir var meget rige. Det fortælles, at den førstefødte prins altid blev svøbt i et sjal vævet af skægget fra Kashmirgeden.

Jeg starter min samling

Første gang jeg udstillede var et eksponat „Staterne på Verdens Tag, Himalaya". Det var 3 rammer med henholdsvis Tibet, Nepal og Jammu og Kashmir. Det fik en god bedømmelse. Det er nogle af de dyreste samleområder der findes, så det kunne jeg slet ikke klare. Jeg bad dommer John Sørensen i Hornslet om hjælp og en aften ude hos ham trak vi lod, og det blev Jammu og Kashmir.

Første gang jeg udstillede Jammu og Kashmir var i Randers, var det et lille teksthæfte om frimærkerne. Det opdagede dommeren og dobbeltgreven Hasse Brockenhuus von Löwenhielm i Sverige. Han ringede til mig og købte hæftet. Samtidig tilbød han mig, at jeg kunne købe hans lille samling for den pris, han selv havde givet.

Det var en ualmindelig god start – og en billig pris. Desværre opdagede jeg, at alle mærkerne i den ramme med Jammu og Kashmir, jeg havde udstillet, var falske. Men nu fulgte en periode med dyre indkøb på auktioner i London, USA og i Indien.

En gang købte jeg fire klassiske mærker billigt på e-bay ude i Ukraine. Min filosofi var, at bare et mærke var ægte, var det en god forretning. Da brevet kom efter en måned, måtte jeg ikke åbne det for min kone. Det var den tid med Anthrax i konvolutterne. Jeg tog mod til mig med en klemme på næsen. Intet pulver, men alle mærkerne var ægte.

Det kan også være direkte farligt. Et af de første mærker var trykt med den samme grønne farve, som var på væggene i de gamle danske herregårde. Den er fremstillet ved tilsætning af det kraftige giftstof Arsenik. I katalogerne stod: „Lick it only, if you must".

Det er et svært område, for der er en del forfalskninger. Den eneste måde man kan være sikker, er ved at lære papirtyperne at kende. Det gjorde jeg over et stykke tid. Der er 14-15 forskellige typer.

Så kom en lang tid med at lære noget om sproget. Der var fire hovedsprog i Kashmir på den tid: Kashmiri, dogri, oldpersisk og købmandssprog (tallene). Det fik jeg lært med stort møje og besvær. Værre blev det, da jeg begyndte at købe forsendelser.

Adressaten er angivet øverst i dogri, nedenunder på oldpersisk. Heldigvis

bliver byen altid skrevet nederst på engelsk i en anden farve.

Jeg arbejdede på det tidspunkt sammen med en ung ingeniør, der var flygtet fra Iran. Han kunne kun læse persisk – ikke oldpersisk. Når nogle brevforsider var for svære, scannede vi dem og sendte et print ned til hans gamle far i Iran, der kunne oldpersisk. Han havde været ansat i shahens administration. Han oversatte og returnerede dem.

Mit eksponat

I løbet af 10 år fik jeg opbygget et fantastisk eksponat på 5 rammer. I begyndelsen fik jeg dårlige bedømmelser, men på Svendborg i 2003 startede opgangstiderne. De to dommere Ebbe Eldrup og Jussi Tuori kom begejstret hen til mig efter bedømmelsen: „Kan du ikke holde et foredrag ved eksponatet for os". Det var vendepunktet. Jeg fik senere guld et par gange og den højeste pointsum var 90 i den tid, jeg udstillede eksponatet.

Afslutning

Historien viser, at man skal være tålmodig. Når man deltager i sådan en konkurrence ved at udstille, skal man sætte sig grundigt ind i reglerne og følge dem. Desuden skal man gøre, som eksperterne (dommerne) siger. Det har filatelister generelt dårligt ved, for de vil selv bestemme. Så må de tage til gode med færre point. Hvis man ikke vil høre, må man føle.

Ved køb af startsamlingen spurgte jeg Hasse Brockenhuus von Löwenhielm, hvor lang tid jeg skulle samle og udstille, før jeg fik guld. „Det tager mindst 10 år", svarede han, og det kom til at passe. Klog herre er god at lytte.

Sidste gang jeg udstillede eksponatet

var på Nordia 2012 i Roskilde. Da havde jeg udvidet til syv rammer på „engelsk" vis, det vil sige den sidste ramme indeholdt stempelmærker, telegrafmærker, brevkort og andet tilsvarende.

Jeg så på eksponatet sammen med Hasse Brockenhuus. Han foretog en (god) bedømmelse: „Det er blevet lidt tyndt på den sidste ramme". Og det er hovedproblemet og årsagen til, at jeg er stoppet med at udstille eksponatet. Jeg er blevet pensionist og de næste oplagte objekter til eksponatet koster hhv. 10.000 og 25.000 kr. Og jeg tør slet ikke tænke på, hvad der kommer derefter.

Det tidligere viste „ekspresmærke" (den røde sol med ansigt i midten) blev købt af en storsamler Hellrigl til 2,1 mill. kr. Men fat mod, måske vinder jeg i Lotto?

Kilder

Frits Staal, The stamps of Jammu and Kashmir, („biblen") New York 1983.
Tidskriftet „India Post" udgivet af India Study Circle i London.
Søren Chr. Jensen, Jammu & Kashmir, Tricolor 1997.
Søren Chr. Jensen, Jammu og Kashmir, NFT 2000/2.
http://www.kashmirstamps.com.

Radiobreve og radiokort

Af Otto Kjærgaard

Når jeg fortæller andre samlere, at jeg samler radiobreve, får mange et fjernt blik i øjnene, og man kan næsten gætte, hvad de tænker. Nogle husker alligevel på det, de har hørt, og dukker så måske senere op med noget, som de mener, jeg ikke kan undvære til samlingen, nemlig et radiokort – eller QSL kort.

QSL er en forkortelse radioamatører bruger. Når man stillet et spørgsmål begynder man med Q – en vane, der er brugt, helt fra da man morsede (spørgs-

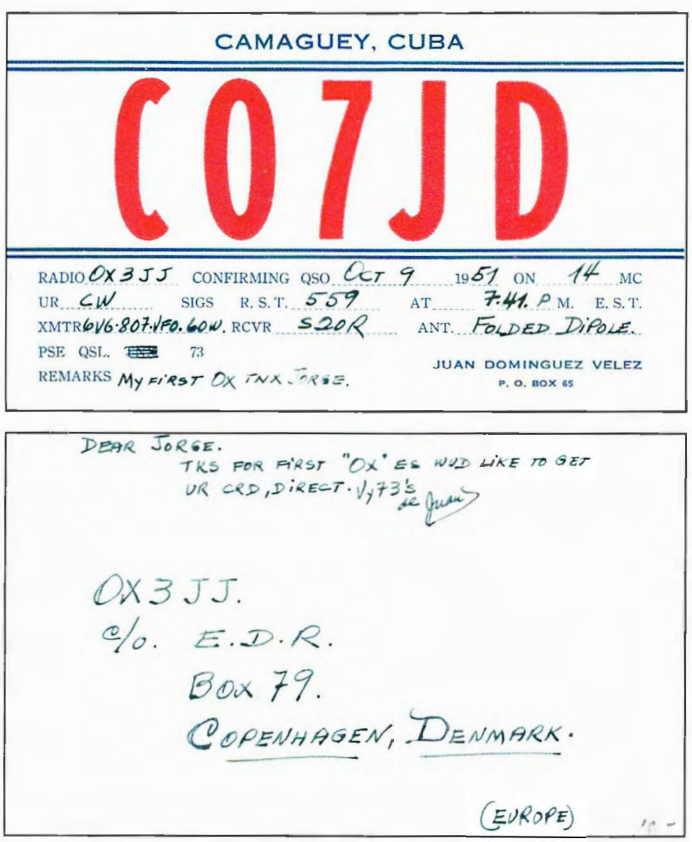

Fig. 1. For- og bagside af et QSL kort fra en amatør på Cuba, som har været i kontakt med en dansker.

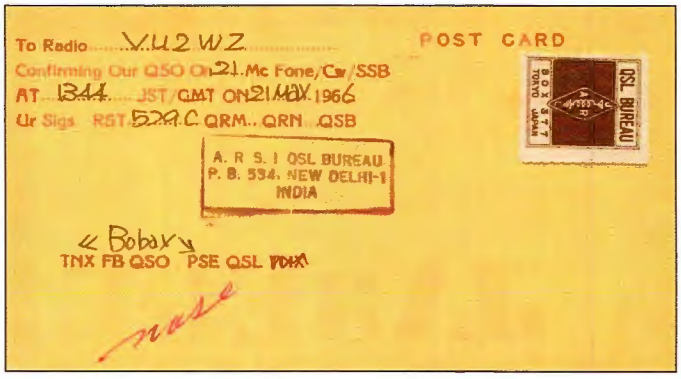

Fig. 2. QSL kort med mærke til hjælp til betaling af klubbens portoudgifter. Kortet er fundet på Google og tilhører ikke mig.

målstegn fandtes ikke), så det betyder: Kan du sende kvittering?

Når radioamatører havde haft forbindelse, kunne de på den måde bede dem, der havde hørt dem, om at sende en kvittering.

De fleste radioamatører var og er formodentlig stadigvæk medlemmer af en radioamatørklub (jeg ved ikke, hvor udbredt det er i dag). Når man sender en bekræftelse på, at man havde haft kontakt, sker det som regel på et fortrykt QSL kort, hvor man angiver dato, klokkeslæt, stationens størrelse, bopæl, by, land og nogle tekniske data om radioen, fig. 1.

QSL kort er, fig. 2, som regel ikke frankerede. Det skyldes, at man havde en speciel ordning for forsendelse af disse kort. Når kort skulle afsendes, lagde man dem i klubben. Når der var tilstrækkeligt mange eller med faste intervaller, blev de sorteret op efter land og sendt i en pakke til landsforeningen i det pågældende land, som derefter sendte kortene ud til klubberne, hvor de blev lagt på medlemmets hylde, så vedkommende kunne afhente dem, når de besøgte klubben. Dette formindskede portoomkostningerne kraftigt. Somme tider ses kortene med nogle frimærkelignende mærkater, som er en intern hjælp til betaling for klubbens portoudgifter, men er ikke frimærker, selv om de ligner frankering.

Men må man sende på den måde? Er det ikke forbudt at sende breve/kort inden i pakker? Besynderligt nok har Verdenspostkonventionen en undtagelse i artikel 134 (jeg har kun den engelske):

134.2 Docs admitted under Conv art 15.5.1.1 include:
– disks and tapes whether bearing a sound or video recording or not, ADP cards, magnetic tape or other similar media and QSL cards, when the DO of origin considers that they do not have the character of current and personal correspondence and when they are exchanged between the sender and the addressee of the parcel or persons residing with them;
(NB - QSL cards are preprinted cards used by radio amateurs to communi-

cate the result of their observations by completing them with coded manuscript information.)

Det, man lægger vægt på, er, at det ikke er en 'aktuel og personlig korrespondance'. Derfor må de sendes på denne måde. Som man kan se på adressesiden er kortet (fig.1) sendt til c/o E.D.R, som er en forkortelse for Eksperimenterende Danske Radioamatører, så dette kort har været sendt i et bundt i en pakke fra Cuba til klubben i Danmark og her afhentet af modtageren. Hvert land har sin egen forkortelse.

Nogle QSL kort er frankeret med frimærker. Det skyldes, at ikke alle radioamatører er/var medlemmer af en klub, eller at der var lidt langt til nærmeste klub. Det gælder for dette kort, fig. 3, som er sendt fra USA til Thule. Kortet har som al grønlandspost på den tid – 1951 – været omkring København inden videretransport til Thule og har her fået et Grønlands Departement stempel – hvilket ikke gør det mindre interessant!

Frankerede QSL kort er en del sjældnere end de ufrankerede, som man

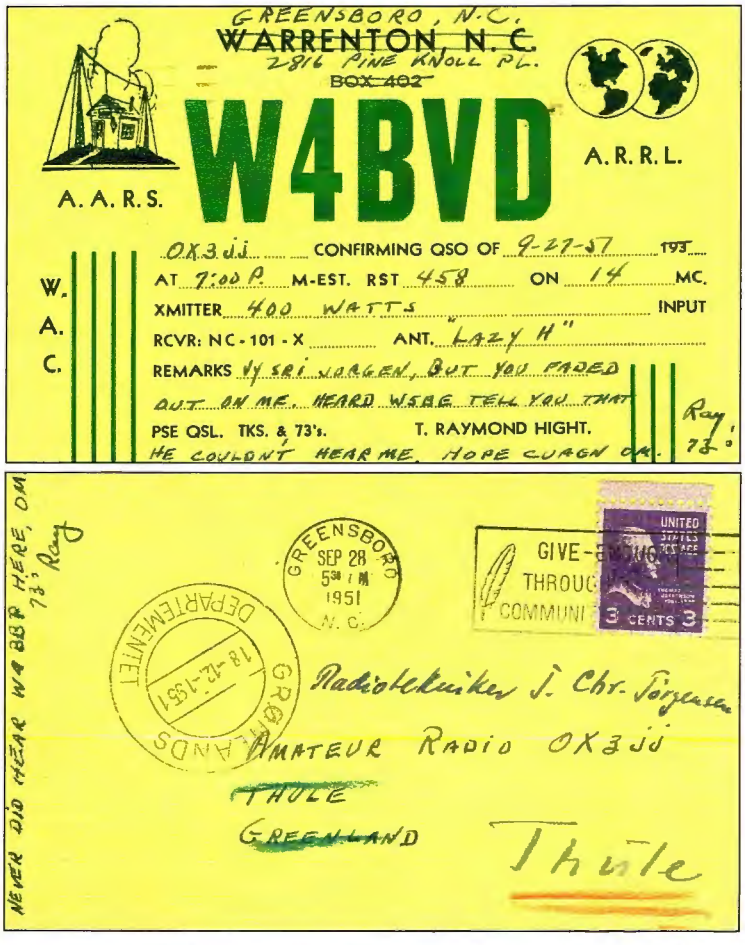

Fig. 3. For- og bagside af QSL kort fra USA til Thule, sendt via Grønlands Postvæsen i København og her transitstemplet med det store Grønlands Departement stempel.

nemt kan forestille sig, når de sendes i bundter. Hvem gider betale porto, hvis man kan slippe? For de mest afsides liggende amatører, som denne i Thule, var der nok langt til klubben.

Som det siges i postkonventionen, må QSL kortet ikke indeholde 'aktuel og personlig korrespondance'. Noget aktuelt indeholder dette USA kort bestemt ikke, men på mange af kortene er der skrevet små personlige hilsner. Som det ses på det fra Cuba, vil han gerne have kortene direkte – dvs. frankerede – for fremtiden. På et kort fra New Zealand til USA er det tilskrevne i håndskrift ret omfattende og måske derfor sendt med frimærke. Kortet er i øvrigt fra Christchurch, som blev næsten ødelagt af jordskælv for nogle år siden.

Nogle få håndtegner selv deres kort, og her er der ikke tale om at udfylde allerede fortrykte rubrikker som udfyldes med håndskrift, som konventionen foreskriver, men det ligner meget et helt normalt postkort. Det kan måske

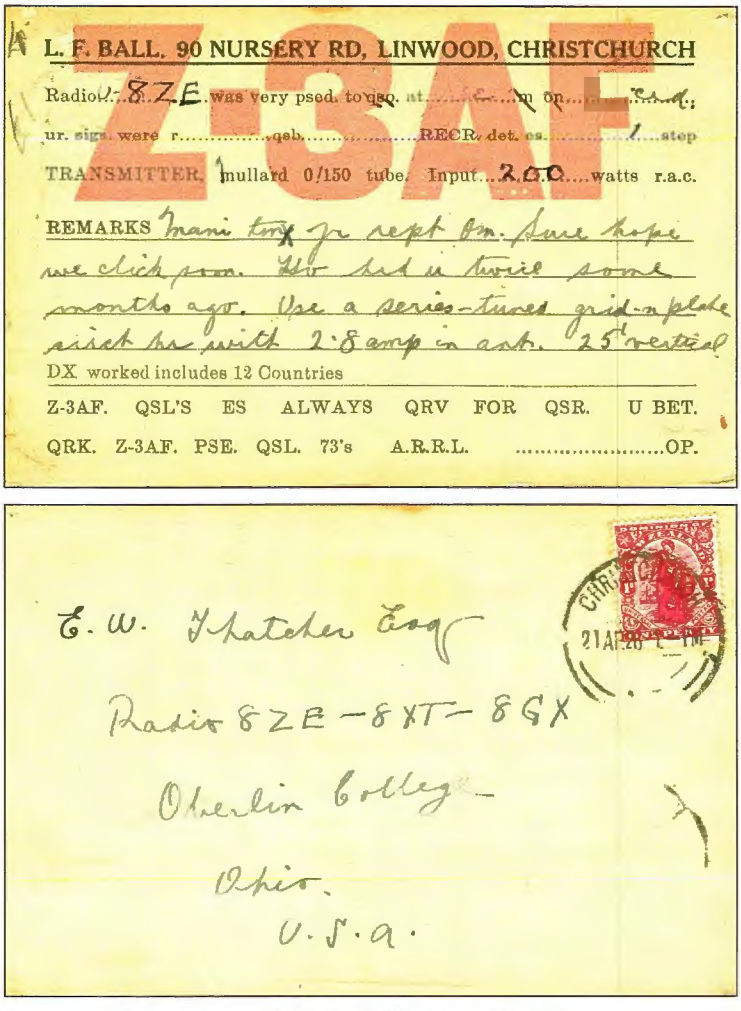

Fig. 4. For- og bagside af et kort sendt fra New Zealand til USA.

diskuteres, om det viste kort fra Thule opfylder betingelserne for at blive sendt i en småpakke. Det ligner et ganske normalt postkort.

Kort sendt i bundter hører hjemme i pakkeposten. Årstal er nemt at bestemme, men de er svære at bestemme frankering og rute på. De frankerede kan med lethed indgå i både traditionelle og posthistoriske samlinger, og besynderligt nok har jeg aldrig set et eksponat med disse kort. Hvorfor mon, for de er da lige så samleværdige som postkort? Brugen af kortene er på vej ud af drift pga. af teknologien, da de i dag kan sendes som e-mail, så det er på tide at samle dem op.

Jeg samler **ikke** på disse QSL kort eller radiokort, men på radiobreve, som er noget helt andet. Skulle der efter dette være nogen, der har forelsket sig i de viste kort, eller de få andre, jeg har, så er de absolut til salg for højestbydende og sælges gerne, så jeg kan købe nogle radiobreve i stedet.

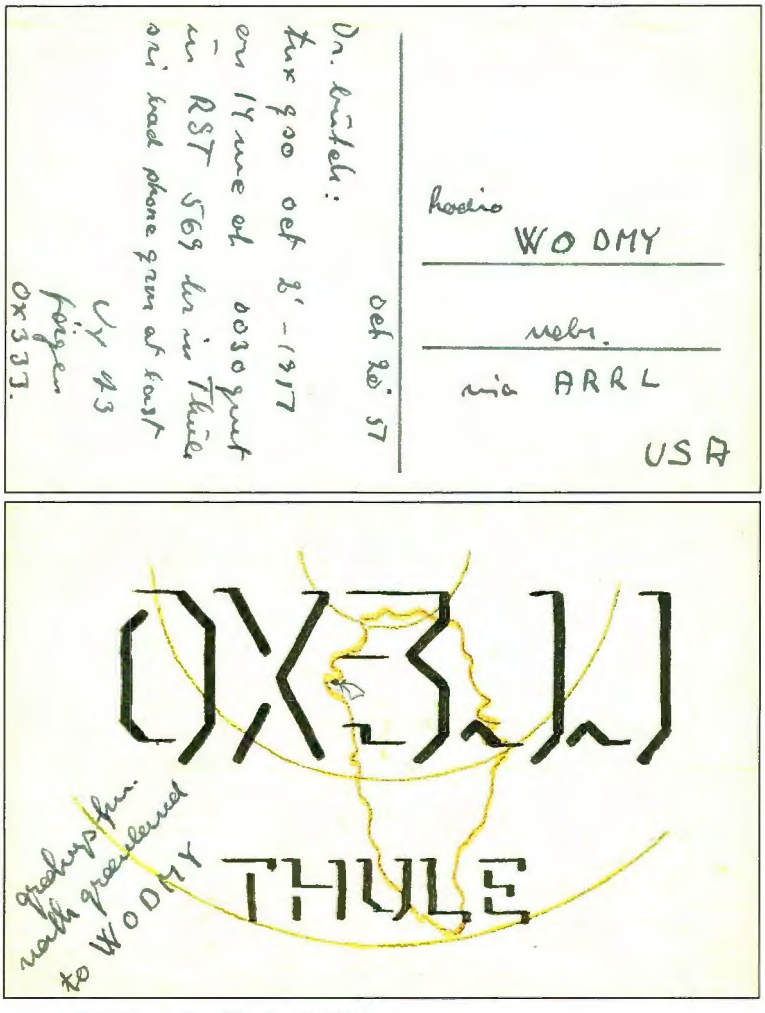

Fig. 5. Håndtegnet QSL kort fra Thule til USA

Et langt og spændende liv med frimærker

Af Henning Rasmussen

Jeg er født den 1. juli 1943, og jeg begyndte at samle frimærker i 1949. Hvordan kan jeg huske det?
Jo, for 1. januar 1949 udkom det første Anders And blad, og det kunne jeg læse, og samtidig læste jeg i min fars AFA katalog. Der faldt sommetider en dublet af til mig, samt at familien samlede „temærker" til mig, plus klip fra postkort.

Jeg kom i skole i 1950, hvor vi ud af 30 elever, både piger og drenge, højst var 10 med stor interesse, og nogle med mindre interesse for frimærker. Os med den store interesse, byttede efter skoletid, og vi havde faktisk en lille klub, der mødtes rundt om i forskellig kælderrum.

Som syvårig fik jeg lov til at være spejder, altså ulveunge i KFUM som lå i Klostergade i Århus. Der var der, at jeg fik den største og første store oplevelse m.h.t frimærker.
Vores mødelokale lå på loftet i den gamle bygning. Et stort lokale til møde, mindre lokaler til telte og gryder og andet udstyr, og bagerst på loftet et langt smalt lokale.
Jeg var nysgerrig, og åbnede døren, og der var Aladdins hule. Et bjerg af afrevne frimærker, indsamlet fra 1912-1920. Da jeg kom hjem og fortalte min far om, hvad der gemte sig på dette loft, ja da blafrede hans store ører, og han blev helt rød i hovedet.
Nu skal du høre min søn, i morgen tager du ned og spørger viceværten, om du må tage nogle frimærker til din far, og så tager du mine gamle cykeltasker, og min gamle randsel med.

Efter skoletid måtte jeg gøre som far sagde. Viceværten hed Rogersen, og han var en stor kraftig mand med en meget kraftig stemme, jeg var næsten bange for ham, men han var flink, og gav mig lov til at tage nogle frimærker.
Lille mig op på loftet, fyldte to cykeltasker, og en voksen randsel med frimærker, og så hjem på cykel, men jeg måtte trække op ad Viborgvej, op til Ringgården, hvor vi boede.
Dette gjorde jeg tre gange, inden min far havde fået nok. Når jeg tænker tilbage, må der have været mindst 60 kilo.

Så fik min far gang i vaskeriet, og efter dette, lavede han bundter, og da han var helt færdig, ned til Damm i Klostergade, og sælge dem.
Man skal altid tilgive sine forældre, men at far solgte rub og stub, uden at tage hensyn til stempler, striber, og forskellige tryk af de tofarvede, det er jeg meget ked af i dag.
Dette var mit livs første møde med denne spændende verden.

Jeg må hellere nævne, at jeg kom i lære som litograf altså offsettrykker, og blev oplært af en stentrykker. Som sådan var jeg trykker i 25 år, hvor jeg trykte alt fra litografier i 14 farver til kommercielle tryksager. Dette fag har hjulpet mig meget i mit frimærkeliv.

Efter de 25 år blev jeg grafisk salgskonsulent, med hovedkontor i Wiesbaden, og firmaet hed Hoechst.
Der var flere af mine tyske kollegaer, der samlede på frimærker. Når jeg var på kursus i Wiesbaden, og der var tid til det, blev jeg inviteret hjem til dem, og så stod der frimærker på programmet. Det var fra 1986 til 1996, og det var der, jeg nok bare samlede til huse af tysk materiale.

Så hopper jeg lige lidt tilbage i tiden igen.
Der skete kun små fremskridt fra underskole til mellemskole og læretid. Så kom ungdom, knallert, sport og piger, og så blev jeg gift.
Jeg havde bygget en samling med Danmark op, og den solgte jeg til en kammerat for 1800 kr., og for de penge kunne jeg købe et bord og seks stole.
Den dag i dag, har min kammerat samlingen, urørt fra den gang.

Efter nogle år og tre børn, så var tiden inde til igen at købe frimærker. Det startede med kilovarer fra Norge, Island og Danmark, og i Århus var det næsen imod vinduerne på de forskellige frimærkeforretninger.
Jeg prøvede også Nelleman og Thomsen i Mejlgade, og det var et eldorado.
Jeg vaskede mange kilo frimærker, og da jeg havde lavet 100.000 bundter, havde jeg fået nok. De blev løbende solgt hos Therkel Christensen.

Jeg blev mere og mere optaget af frimærkerne, men var alene om det, så hvad var mere naturligt end at melde sig ind i en klub. I 1972 meldte jeg mig ind i Jydsk frimærkeklub og i Århus Philatelistklub.
Det var lærerigt og spændende, og mange gode bekendtskaber opstod, også ture uden for Århus fulgte med.

Det store hit var, at tage til Frimærker i Forum. Der var handlere fra hele Europa, og man fik hjertebanken af at se alle herlighederne.
Vi var en gruppe som var interesseret i prefil England og Victoria, og de engelske handlere, havde kronede dage med de indkøb, som vi foretog.
Det blev hurtigt til en samling prefil fra 1715 til 1839, som jeg udstillede.

Vi fandt sammen med en gruppe fra KPK som samlede det samme som os, og vi fik lov til at deltage i deres møder i Espergærde. Vi lærte at plade Victoria, og fik inspiration til at købe den rigtige litteratur.
For at få materiale, begyndte vi at købe på auktioner i London, store mængder, som vi delte på vores møder. Det var let i begyndelsen, da vores kvalitetsniveau ikke var det bedste. Senere købte vi hver for sig.

Med hensyn til Frimærker i Forum, begyndte jeg at arbejde frivilligt for Lindner i Hammel, og stod på deres stand i mange år.
Det gav rigtig mange kontakter til mange mennesker.
Den første var marketingchef i det Norske postvæsen, Tor Østlund. Vi havde samme interesse i Victoria, og han købte meget ind i England.
I de efterfølgende år, når vi var i Fo-

rum, mødtes vi på hans hotelværelse, og så byttede vi, ja engang byttede vi for 100.000 kr., og jeg var helt rystet bagefter.
Det blev også til et personligt venskab, hvor vi var på besøg hos hinanden.

Jeg går lige lidt tilbage i tiden. På en camping og fisketur i Norge, mødte vi et ungt par, hvor det viste sig, at han samlede frimærker, og var ansat i Gjensidige forsikring, og rejste rundt i hele Norge. Det blev en god uge med fisk, og snak om frimærker, og vi lovede hinanden at holde kontakten.

Jeg skulle skaffe ham Legion og Universitet, og gl. nordkap, som han så købte af mig. Jeg støvsugede alt, hvad der var muligt, og det var meget.
Det viste sig så, at hans chef, som var Distriktschef for Gjensidige, også samlede på frimærker, Geir Kaasa hed han, og senere udstiller og guldmedaljevinder.
Han ringede en aften, og vi fik en lang snak, og han spurgte hvornår vi kom til Norge næste gang. Jo, det blev da til sommer, så skulle vi mødes i hans hjem i Oslo, og så kunne vi da låne hans hytte i Kongsvinger, jo tak for det. Bilen blev fyldt op med fiskestænger og frimærker og tre unger – det var pragtfuldt.
Det blev til mange års venskab på kryds og tværs mellem Danmark og Norge

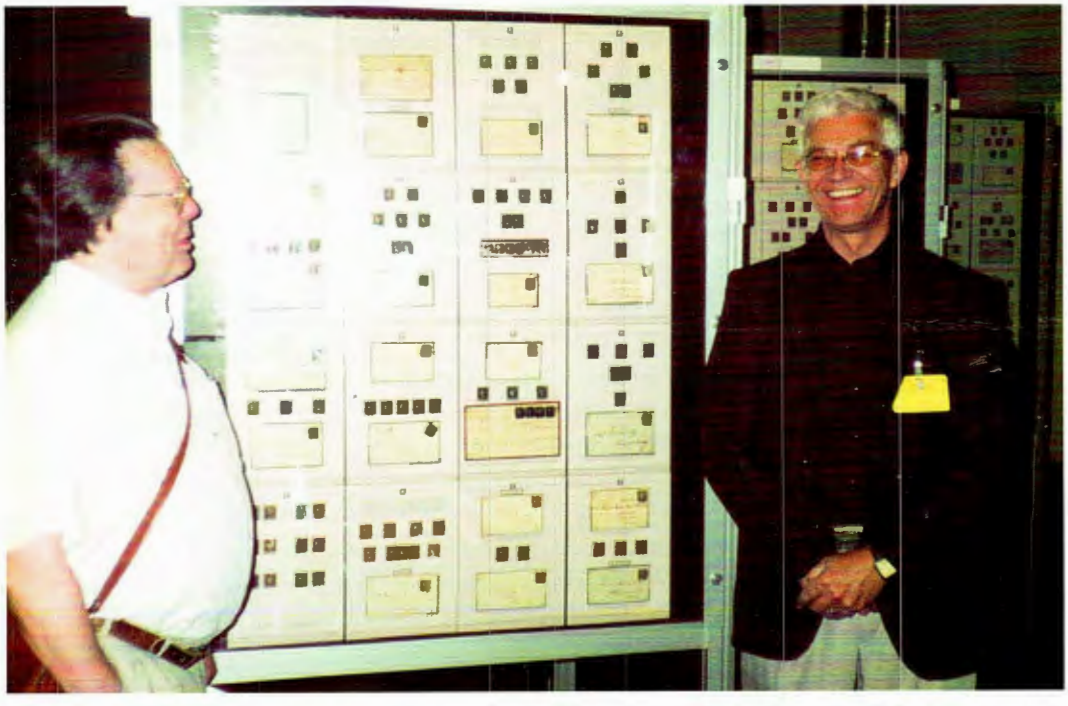
Jeg vender tilbage til Tor Østlund. Han og jeg var helt vilde med Victoria, og vi udstillede hende både i Norge og Danmark. Det stod på i 5 år, så ville Tor begynde på noget andet, og ville derfor sælge.
Han havde fået sin samling vurderet i Sverige, Holland og England. Han ringede en aften, da han havde fået en pris, og spurgte om jeg ville købe den. Han skulle have 180.000 kr. for den, men ville godt tage for 50.000 danske mærker i salgsværdi, d.v.s., at jeg skulle betale 130.000 kr.
Så jeg skulle lige tale med fruen om det, og om jeg måtte bruge så mange penge til frimærker.

Jeg fik lov til at låne de penge fra vores konto, og lovede samtidig, at betale det samme beløb tilbage indenfor seks måneder. Jeg aftalte så med Tor, hvornår det kunne passe med en tur til Norge.
Vi lavede en aftale, og jeg tog flyveren til Oslo, hvor jeg blev hentet af Tor en fredag aften, medbringende en tandbørste og to kufferter med frimærker.
Vi var færdige søndag eftermiddag godt øre i hovederne.
Men begge glade for det vi hver især havde erhvervet.
Det blev i øvrigt som jeg havde lovet min kone, at pengene, som jeg lånte fra vores konto, var sat ind igen efter seks måneder.

Nu skulle min og den nye samling laves om, og så skulle den udstilles. Det var så først på Aros 1999 jeg opnåede guld. År 2000, verdensudstilling i London, stor vermeil og 2001 Hafnia ligeledes stor vermeil.
Jeg kunne åbenbart ikke opnå mere, for som nogle af de internationale dommere sagde, „for at få guld på internationale udstillinger, må du ofre ca. 1 million mere". Så på Hafnia, skrev jeg et skilt på min samling, „til salg". Jeg fik mange tilbud, nationalt som internationalt.
Men de skulle bare mele deres egen kage. Da jeg kom hjem, sendte jeg kopier til forskellige Auktionshuse i London, og havde et limit på samlingen.
Der var så en, der ville matche min pris. Han tog flyveren til Tirstrup hvor jeg hentede ham, og vi hyggede os med mad og vin, og han købte den. Jeg fik pengene to dage efter i Pund Sterling. Dermed var Victoria æraen slut.

Foruden ture rundt i Danmark til udstillinger, hvor jeg deltog mange gange med nogenlunde succes, har jeg være på Norwex i Oslo og Nordia i Thorshavn.
Alle de steder mødte jeg nye og spændende mennesker, som havde den samme lidenskab til filatelien som jeg havde, og det gav så ny inspiration, både til nye samleområder, og nye måder at sætte samlinger op på.

Jeg ville nu ikke udstille mere, fordi den evige uenighed mellem dommere og udstiller aldrig stopper.
Lad mig i forbifarten give det sidste eksempel på en dommerudtalelse om min Islandssamling: „Dine skillingsmærker er for pæne".

Verdensudstilling i London i år 2000 med min Victoria-samling. Jeg står til højre i samtale med Uffe Munch-Andersen til venstre.

Jeg havde lavet en fin indledningsplance, hvor der blev beskrevet, hvad formålet med samlingen var, og det var pladning, varianter og stempler.
Her var dommerens udtalelse: „Du har for få breve", god dag mand økseskaft.
Det var sidste gang jeg udstillede, for når de ikke kan læse, og forstå en indledning, så er det ikke pengene værd at udstille, efter min mening.
Dette var lidt malurt i bægeret i mit ellers så spændende frimærkeliv.

På nuværende tidspunkt, samler jeg for mig selv, og har bygget flere samlinger op, ikke bare katalogsamlinger, men helt ned i dybden af hvert land.
I flæng kan jeg nævne. Danmark, Island, Grønland, Tyske Stater, Tyske kolonier, Tyske Rige 1872-1945, Tyske afstemningsområder, Memel, Klaipida og Danzig.
Dette er et meget omfattende område, når jeg tager alt med, såsom alle farvenuancer, forskellige tryk, og takningsvarianter, og andre varianter samt specielle stempler.

Jeg har fået et ansvarsfuldt job, nemlig at vurdere dødsboer for vore klubber i Silkeborg og Bjerringbro. Det kan også være, at tage til auktioner i ind- og udland.
Det er meget spændende at komme ud til folk, og høre dem tale om deres far eller onkel, som havde haft en stor glæde ved at samle, og så med en pietetsfølelse at vurdere, og komme med den rigtige pris, som de føler sig tryg ved. Det lykkedes da også i 98% af alle vurderinger.

Spændende har det også været, at tage til Tyskland og fylde en bil op med frimærker, og så komme hjem, og lave lots til vores mødeaftener.
Der skal købes meget ind, når vi på vores mødeaftener har ca. 40 lots til salg.

Vi begynder så småt at høre fra ældre samlere, at børnene ikke vil overtage, så jeg må hellere sælge ud, så jeg kan bruge de penge til at forsøde resten af min alderdom.
Så tænker jeg ofte, hvad vil de mennesker sætte i stedet, hvis de ikke havde deres frimærker.
Hvis jeg er med i diskussionen om det, fraråder jeg vedkommende at gøre det, men der kan selvfølgelig være andre årsager, så som svigtende syn, begyndende demens eller lignende, og så kan jeg godt forstå dem.

Jeg er nu 72 år, og mit klare ønske er, at hvis mit syn og helbred, og brugen af en pincet er til stede, så fortsætter jeg det spændende liv, som jeg har med frimærker.

Til sidst et godt råd til alle: Fortæl jeres koner eller børn, hvor de, den dag du ikke er her mere, skal sælge dine frimærker, og lav en opgørelse over det du har, for der findes brådne kar, som vil nedvurdere din „skat".

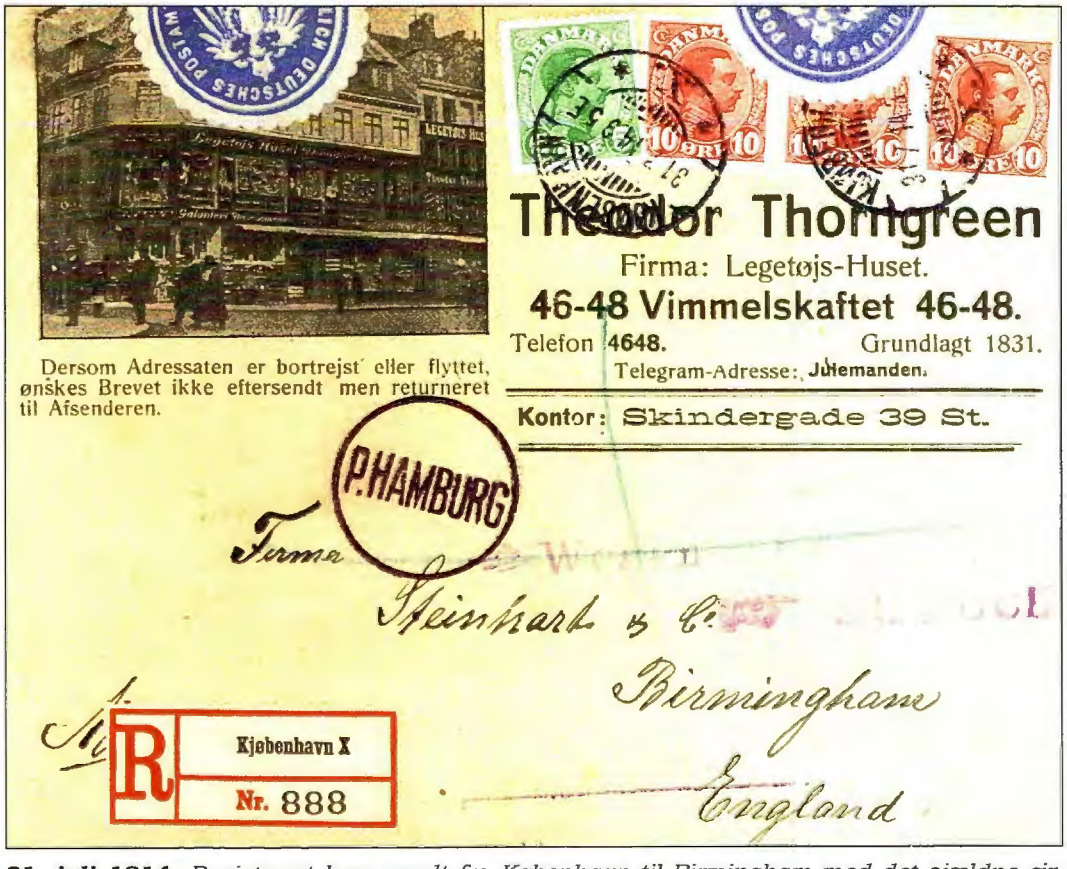
Der kunne skrives meget mere om mit spændende liv med frimærker, og mange flere detaljer, men inden læseren bliver træt, vil jeg sige tak for, hvad filatelien har givet mig.

Henning Rasmussen
Rosenborgvej 12
8620 Kjellerup

Danmark og den første verdenskrig 1914-1920

Af Chris King

Danmark erklærede sig neutral, men det betød ikke at Verdenskrigen ikke havde en stor betydning for Danmark og Nordslesvig. Danmark havde måttet afstå Norge til Sverige ved Kielertraktaten i 1814 og både Slesvig og Holsten ved Fredskongressen i Wien i 1815. Derfor erklærede Danmark sin neu-

31. juli 1914, *Registreret brev sendt fra København til Birmingham med det sjældne cirkulære P. HAMBURG. Åbnet og forseglet med det sjældne KAISERLICHES POSTAMT HAMBURG Nº1. blå etiket (Riemer 28) og midlertidig „Militärisch unter Kriegesrecht geöffnet Hamburg 1914 Überwachungsoffizier". (Riemer 26 - sjælden). Mærket* **Wegen Kriegszustand** *og* **ZÜRUCK** *men leveret 18. august 1914.*

5. august 1914, *Postkort skrevet på dansk fra Hvidding, dengang i Tyskland, til Ribe i Danmark.*
Fremmed sprog var ikke tilladt for udenlandsk post, og kortet blev tilbageholdt af de tyske myndigheder med en etiket, „Nach Aufhebung des Militärischen Verbots der Anwendung Fremder Sprache abgesandt'. Mærket Absender ubekannt 19/8 Jürgensen.
Forbudet mod at bruge det danske sprog blev først ophævet i september 1914, da kortet blev sendt og mærket **Ankommen hertil c. 8/10 14**. *Kun to af disse etiketter kendes.*

tralitet og udskrev 50.000 mand for at opretholde denne neutralitet, især i betragtning af den geografiske beliggenhed så tæt ved Tyskland.

Der var mange dansktalende og dansksindede syd for grænsen efter 1864-Krigen, og da Tyskland forberedte krig mod Rusland 31. juli 1914, blev alle 18-44 årige indkaldt med ordre til at møde på kasernerne 2. august. Af de 36.000 der blev indkaldt, var ca. 24.000 dansksindede, og de kæmpede på alle fronter, hvilket kan ses af indskrifterne på Monumentet for faldne Danske i Verdenskrigen 1914-1918 i Marselisborg Mindepark i Århus. 5.270 døde og 4.000 blev sårede. Vidnesbyrd om, at slesvigerne var de første til at kæmpe for Kejseren, kan ses af mindestenene for de faldne i St. Symforien nær Mons i Belgien, hvor det første større slag mellem de britiske og tyske styrker i Første Verdenskrig fandt sted. De danske navne på soldater fra byer, der nu igen er danske, bærer datoer fra august 1914.

Danmark viste sin solidaritet med de 'danske' soldater i tysk tjeneste, og mange organisationer støttede dem i deres krigsfangenskab i Frankrig og Storbritanien. N. H. Rasmussen's Gymnastikhus arrangerede et netværk af danske damer som korresponderede med disse soldater, og Professor Paul

10. august 1915, *Feltpost kort sendt fra Flandern med* **KGL. PREUSS. KRIEGS-LAZ.-APT. No 123 / Briefstempel** *og stempel* **K.D.FELDPOSTSTATION No 2.** *til Lysappel på Als. Fotografiet viser sønderjyske soldater på rekreation med to af deres sygeplejersker.*

3. marts 1915, *Helsags kort fra København, med ovalt* **PRISONER OF WAR H.M.T. "LAKE MANITOBA" RYDE I.O.W. 12 MAR 1915**.

Verrier, som havde studeret ved Københavns Universitet og havde stor interesse i det sønderjydske spørgsmål, fik etableret en krigsfangelejr i Aurillac i Auvergne, Frankrig, for dansktalende fanger, som tillod dem at skrive hjem på dansk og arbejde på de lokale gårde, hvor gårdmænd og karle var blevet indkaldt til den franske hær. I Storbritanien lykkedes det også den danske sømandspræst i Newcastle, pastor L. A. Troensegaard Hansen, at samle mange 'danske' fanger i lejren ved Feltham i Middlesex, hvor de havde lignende forhold.

Der findes meget posthistorisk materiale fra de dansksindede soldater i form af feltpostkort og breve, især fra vestfronten, med mange spændende censur stempler.

Fra 12. september 1916 blev der introduceret censur i Nordslesvig (Sønderjylland) med en Überwachungs Kommission i Tønder, Åbenrå, og Haderslev. Censurstempler i forskellige størrelser og farver blev anvendt.

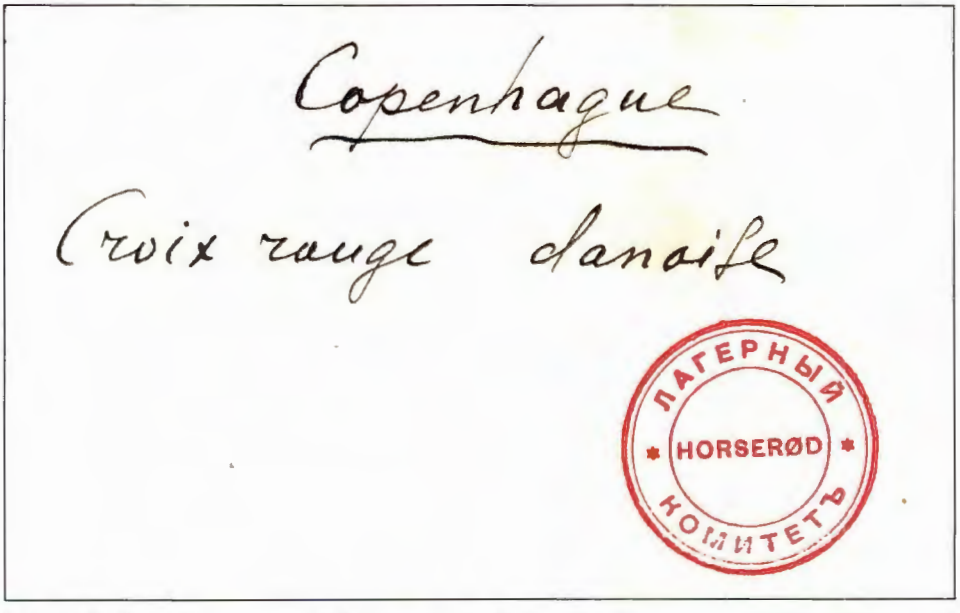
Der var en zeppelinbase ved Tønder underlagt det Kaiserliche Marine Luftabwehr Kommando, og der findes mange – også brugte – fotografiske postkort derfra. I Åbenrå var der en træningsskole for piloter, See Flugstation Apenrade, hvor vandflyene var stationeret på pontoner i Åbenrå fjord. De kunne lette, men ikke lande igen!

21. august 1915, *Kuvert sendt fra København, portofrit, til en dansktalende krigsfange i Frankrig, censureret af Postes et Télégraphes. Sendt til Professor Paul Verrier, som var hovedmanden bag krigsfange lejren for dansktalende krigsfanger. Den fortrykte etiket adresseret til 'Prisonnier de guerre (du Slesvig)' blev produceret i Danmark til støtte for krigsfangerne.*

28. oktober 1917, *Postkort med fortrykt krigsfange etiket sent fra København til den dansk talende krigsfangelejr på École Albert, Aurillac i Frankrig.*

Ca. **20. juni 1917**, *Kuvert sendt til Dansk Røde Kors fra interneringslejren i Horserød med ЛАГЕРНЫЙ HORSERØD КОМИТЕТЪ (Horserød Lejren Komité) stempel.*
Russiske krigsfanger fra lejrene i Nordslesvig blev brugt til digebygning og dræningsarbejde, men også landbrugsarbejde. Når chancen bød sig, hoppede mange over grænsen til Danmark, og fra 1917 oprettedes to lazaretlejre for syge krigsfanger, en i Hald for tyske og østrig-ungarnske fanger og den anden i Horserød for russiske og rumænske fanger.

15. marts 1917, *Helsags kort sendt fra Belgien til Danmark. Mærket* **D** *for dansk. Afsender adresse: Ambulance de L'Ocean La Panne, Belgium.*

10. maj 1916, *Kuvert fra Buncrana, sendt via Londonderry, til Lt. Paul L Eddis, RN Admiralty London, omadresseret og censureret. Buncrana er på Lough Swilly, nu i Eire (en dyb fjord i Country Donegal). Det var en base for undervandsbåde for Royal Navy i Første Verdenskrig. Lt. Eddis var en af mandskabet på undervandsbåden E13, som løb på grund ved Saltholm den 19. august 1915. Han undslap senere fra Århus i en tønde, og vendte tilbage via Sverige. Modtaget i København K, mærket på bagsiden, og annulleret* **KJØBENHAVN 50 OMB 27.5.16** *og håndskrevet og streget ud Orlogsværftet C. Omdirigeret fra* **KJØBENHAVN C 28. maj 1916** *til Aarhus, Engelsk Krigsfanglejr 1916. Håndskrevet 10/6 -16, enten ankomst dato eller svar.*

Nogle danskere meldte sig som frivillige til de allierede styrker, ligesom danske immigranter i deres nye hjemlande, f.eks. i Australien og New Zealand. Danske læger og sygeplejersker meldte sig på alle fronter, og breve kendes fra hospitaler i Frankrig og Belgien, og fra Balkan staterne og Rusland.

I 1916 anmodede Røde Kors i Geneve Dansk Røde Kors om at etablere to lejre for hårdt sårede tyske og østrig-ungarnske fanger i Sibirien og russiske fanger fra Tyskland og Østrig-Ungarn. De tyske og østrig-ungarnske fanger blev sendt til Lejr No 2 ved Hald nær Viborg, de russiske til Lejr No 1 i Horserød i Nordsjælland. I sommeren 1918 var der 2.300 interneret i Horserød, og der findes meget interessant materiale herfra.

Også russere, der havde arbejdet på Sicherheitsstellen Nord og flygtet over grænsen, kom hertil. Denne 'sikkerhedslinje' strakte sig fra Hoptrup i øst til Skærbæk på vestkysten af Jylland, som forsvar mod et eventuelt angreb fra britisk side via Danmark.

Moskauer Hilfskomitee var et sideløbende Dansk Røde Kors initiativ for at formidle information om krigsfanger fra den tysk-russiske front, og dette arbejde fortsatte til 1. april 1919.

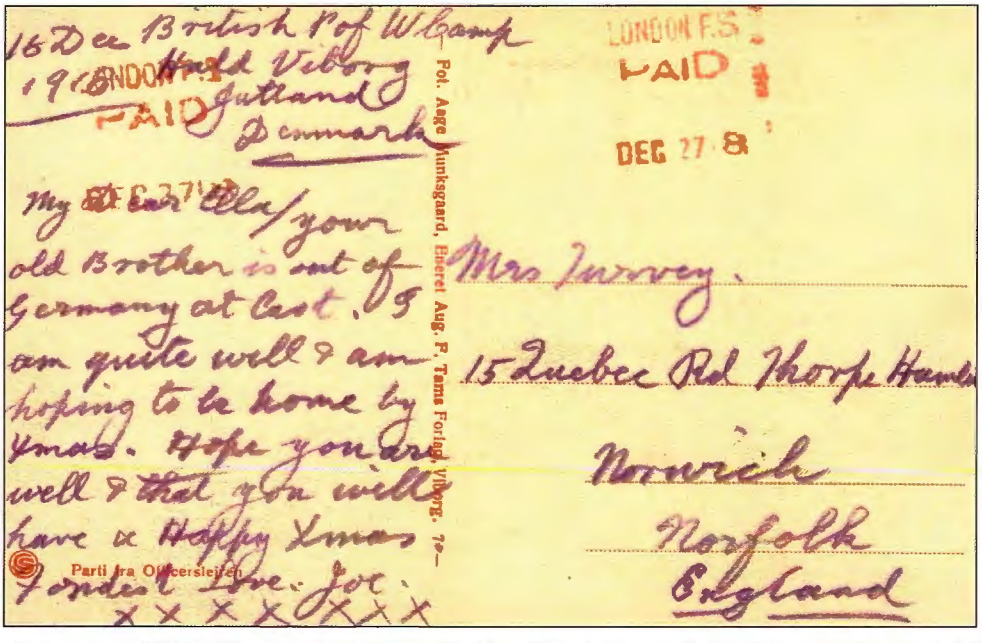
Som et neutralt land, havde Danmark pligt til at internere alle fremmede sol-

27. juli 1916, *Helsags kort opfrankeret med 10 para til Danmark. 5 para Kong Peter, 1914 udgaven, annulleret med blåkridt. Sendt fra Knjaževac (Књажевац) i Serbien, via Storbritannien til København fra denne kortvarige humanitære mission. Censureret med stempel, ПРЕГЛЕДАЛА ГЛАВНА ВОЈНА ЦЕНЗУР (Inspiceret Militært Hoved Censur). Knjaževac, tæt ved den Bulgarske grænse, blev taget 30. september, og den danske læge og sygeplejerskerne fra den Danske Hjælpeambulancekomitee, der havde arbejdet der siden 1915, måtte flygte.*

3. januar 1915, *Kuvert sendt fra Ægypten til København med to 5 Mils frimærker, mærket 'fra Carl og Ernek Janssen i Lejren i Ægypten', med dato stempel 1ST AUST. INF. BDE. FIELD P.O. Carl døde den 26. april og Ernek den 8. maj 1915, begge brødre deltog i den første landing ved Gallipoli 25. april, hvor Carl blev dødeligt såret af granatsplinter på stranden.*

18. december 1918, *Illustreret postkort (Hald militærlejr) sendt fra Viborg til Norwich i England. Annulleret LONDON F.S. PAID. Håndskrevet: British P. of W Camp Hald Viborg Jutland Denmark 18 Dec 1918.*

dater som ankom til Danmark, fra nedstyrtede fly, fra strandede luftskibe, fra ubåde, osv. En del materiale er kendt fra både internerede tyske og engelske soldater og matroser.

Zeppelin L3 styrtede ned på Fanø 17. februar 1915, hvor resterne blev en turistattraktion, mens mandskabet på 16 blev interneret i Odense. L4 landede ved Blåvands Huk, tvunget ned af vejrforholdene. Den britiske ubåd E13 stødte på grund ved Saltholm 27. august 1915 og blev beskudt af tyske destroyere på neutralt territorium. Mandskabet blev reddet og interneret i Aarhus sammen med tre Sopwith Camel piloter, som landede i Danmark efter et angreb på zeppelinbasen ved Tønder.

Efter våbenstilstanden 11. november 1918 blev krigsfanger af alle nationaliteter returneret til deres hjemlande gennem København, og her blev mange ramt af den spanske influenza. Flere franske soldater er begravet på Assistens Kirkegård på Nørrebro i København ved siden af franske nonner, der også døde under epidemien, og også på Helsingør Kirkegård.

Selvom Danmark ikke havde været direkte involveret i Første Verdenskrig, blev en paragraf indskrevet i Versailles Traktaten at der skulle afholdes en folkeafstemning, plebecit, i Slesvig, for at give befolkningen mulighed for at stemme om en tilbagevenden til Danmark. Denne afstemning blev afholdt i 1920, men det er en anden historie.

Sportigan

SPORTIGAN KJELLERUP APS

TORVET 9

8620 Kjellerup-

At samle og at udstille

Af Per Friis Mortensen

Nogle frimærkesamlere har deres samling(er) i indstiksbøger eller fortryksalbum, andre kreerer deres egne album, nogen udstiller og nogen udstiller ikke. Hvad der er det rigtigste, er ikke til at sige, for det ene er ikke mere rigtigt end det andet. Det der for mig er det vigtigste, er at den enkelte frimærkesamler hygger sig med sin måde at samle på. Personligt har jeg samlinger i alle tre kategorier: en samling i indstiksbog, to samlinger i fortryksalbum og to samlinger jeg selv har opbygget og også udstillet.

Indstiksbogen er rigtig god i den indledende fase, hvor det drejer sig om, at få samlet noget sammen og stadig bevare en vis form for systematik og overblik. Systematikken kan man sagtens have i pergamentposer, men til gengæld kniber det med overblikket. Når indstiksbogen, eller for den sags skyld fortryksalbummet, er fyldt godt op, er det tiden at vurdere om det ikke er nu der skal startes på selv at lave kreere sider til sit nye album. Er siderne hjemmelavede giver det også mulighed for at vise et sjovt eller godt kort eller brev, en mulighed man principielt ikke har i et fortryksalbum, og så er det meget billigere.

I „gamle dage" blev rammer til enkelte frimærker tegnet – hvor er det tit sket, at når den sidste ramme blev tegnet, skete der en tegnefejl, øv, om igen. De problemer eksisterer ikke i dag – medmindre man absolut vil tegne med tusch. – hvor forskelligt software har erstattet tuschpennen. Hvilken software den enkelte skal bruge er ikke til at sige, men vælg en software du kender godt.

Når man begynder at kreere sit eget album vil man opdage, at det materiale man havde samlet sammen faktisk indeholdt flere spændende objekter end man umiddelbart kunne huske, omvendt vil det også kunne ske, at selvom om indstiksbogen eller fortryksalbummet er ved at sprænges, så er der åbenlyse huller, som man ikke havde registreret. Det selv at udforme de enkelte sider er en rigtig god proces, som ofte tvinger opsætteren til at grave dybere i materialet, og dermed få en større viden om området, og efter min mening større udbytte af samleriet.

Når man nu alligevel har brugt tid på at sætte sin samling op – og egentlig er godt tilfreds med resultatet – så kan man da ligeså godt vise andre hvad det er man sidder og arbejder med. At udstille i konkurrence på en udstilling, hvor der er bedømmelse, giver udstilleren en unik chance for at komme i kontakt med ligesindede eller personer, der har en viden om området, der er større

end ens egen. At få sin samling bedømt på en udstilling er ikke en konkurrence med naboudstilleren, men en konkurrence med sig selv.

Hvis man påtænker selv at opsætte sin samling er nogle ting der bør overvejes inden man går i gang:
Hvad er målet med denne samling?
Hvordan vil jeg nå målet?
Er der nogle afgrænsninger?

Når dette er sagt, så er det ikke ensbetydende med, at der ikke kan ændres undervejs, selvfølgelig kan der det. Ændringer der måske endda medfører at samlingen udvikler sig i en noget anden retning, end det der først var tanken.

Min debut som udstiller var i Odense i 1973, hvor jeg udstillede i Tema, fik en Bronzemedalje som jeg var meget stolt over. I 1987 udstillede jeg første gang Slovenien internationalt og fik en Sølvbronze, så gik der over 20 år og mange udstillinger før den første guld medalje kom i hus. De sidste 8 år har jeg forsøgt at få Stor Guld, men den medalje lader vente på sig – hvis den da nogensinde kommer. Der har været en lang, til tider træls vej, men udviklende og lærerig har den været.

Min erfaring og glæde ved at samle og udstille kan sammenfattes i nogle få ord: ***Filatelistisk udviklende, får større samlerglæde og møder nye mennesker.***

Epidemi-bekæmpelse før sygdomsårsager var erkendt

Af Erik Torbensen

I det forrige årtusinde hjemsøgtes Europa gentagne gange af livstruende epidemier. Værst af alle „Den sorte Død" i 1300-tallet. Da den ramte Danmark, blev Jylland delvist affolket.
Årsager kendte man ikke til. Var det Guds straf for menneskenes synder, var der vel intet at stille op?

Da det var rimeligt oplagt, at epidemier spredte sig langs handelsvejene og fortrinsvis dem fra Orienten, tog man dog

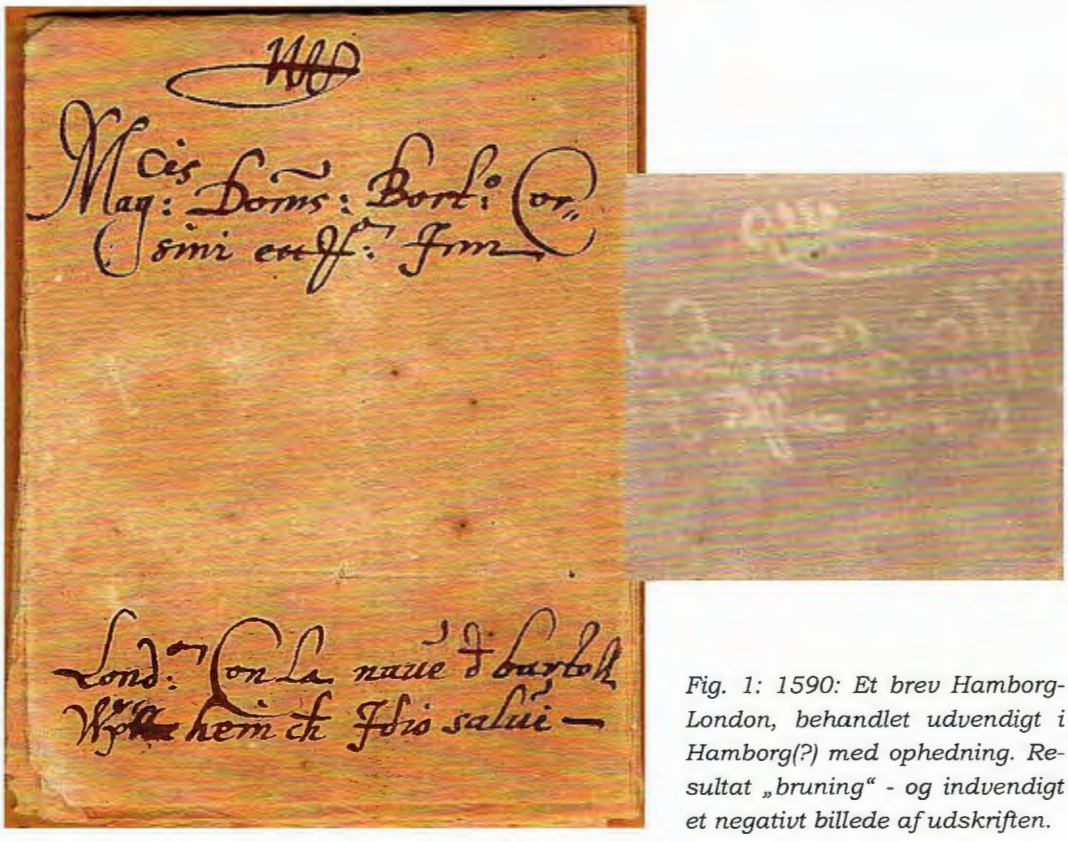

Fig. 1: 1590: Et brev Hamborg-London, behandlet udvendigt i Hamborg(?) med ophedning. Resultat „bruning" - og indvendigt et negativt billede af udskriften.

kampen op, først i Venedig. Handelen skulle gerne bestå.

Det var en gammel opfattelse, at ting kunne „renses" ved røgning. Først blev røgning af „smitte-fængende" varer – herunder papir, breve – sat i system. Røgen kom i starten fra velduftende urter. Man mente, det kunne fordrive ikke bare sygdoms dårlige lugt, men også sygdommen.

Fra 1374 supplerede man i Venedig med karantænebestemmelser, og da de samlede tiltag havde i hvert fald nogen effekt, så bredte Venedigs procedurer sig langsomt vestpå i Middelhavsegnene, siden til hele Europa. Det mest spektakulære tilkom senere. Maria Theresia færdiggjorde i slutningen af 1700-tallet en palisade-indhegning af hele Østrig-Ungarn med bemandede vagttårne i indbyrdes synsafstand. Ved bevogtede gennemgange var der indrettet „Contumaz-stationer" udstyret med muligheder for „rensning" og karantæne.

Generelt havde man nok ikke nogen „Tyrker-tro" på røgningens effekt. I

Fig 2: 1787: Cattone (Dalmatien) - Venezia. Åbnet, desinficeret, genforseglet med segl med Marcus-løven og stemplet: „Sanita Di Venezia".

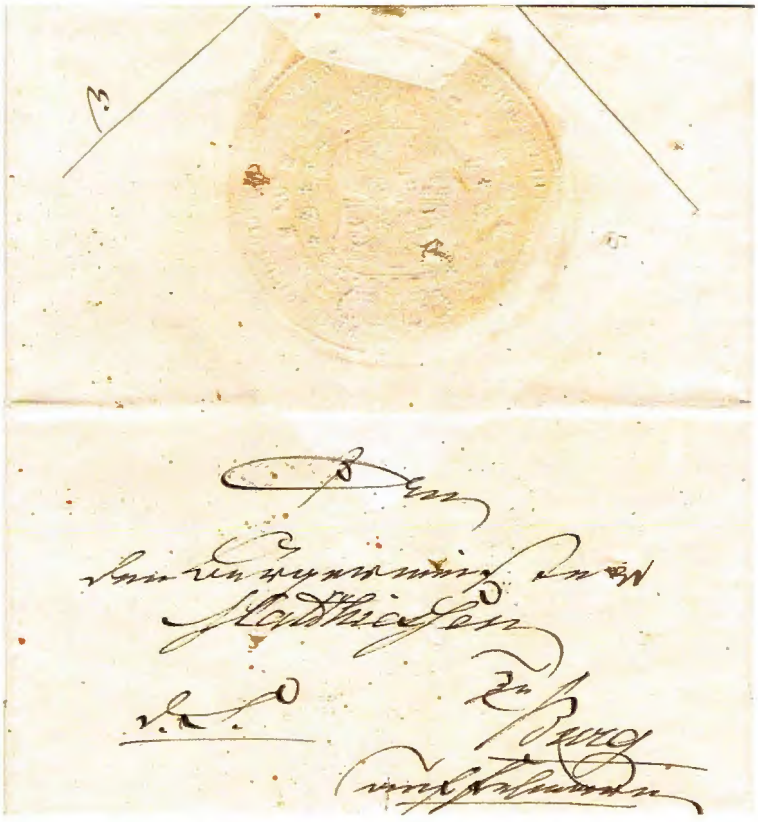

Fig. 3: 1831: Gottorp-Burg (Fehmern), dvs. internt Slesvig. Kgl. Tjeneste - Bevist af Kgl. Storsegl! Perforeret med rastel med kun 3 funktionsdygtige pigge.

hvert fald tog man gradvist krassere og krassere midler i brug, såsom klordampe. Det var vel heller ikke nok at rense brevene udvendigt? Man begyndte at perforere breve med kniv, mejsel eller syl, så røgen kunne trænge ind i brevene.

I Semlin på hovedfærdselsåren fra Konstantinopel åbnede man i perioder brevene, for så efter røgning at genforsegle dem.

Da kolera nærmede sig Nordeuropa i 1831, udviklede man her „rastelen" – et „Vaffel-jern" med pigge – så flere gennemstik kunne foretages på en gang til lettelse for postfunktionæren.

Sydeuropa var også først med ved påskrift eller stempling at markere „Rensning foretaget", evt. „gradbøjet": „Ren udvendigt, ikke indvendigt" eller „Ren ud- og indvendigt". Nordpå kunne der stå „Geräuchert", „Gezuivert" eller et sanitetsstempel kunne markere det samme.

England har aldrig været flittig med desinfektion og har aldrig markeret en sådan med stempel.

Danmark synes kun at have brugt desinfektion i Hertugdømmerne, ikke i kongeriget, og har heller ikke haft desinfektions-stempler.

Til gengæld havde vi held til med en militær „cordon" at holde koleraen ude af kongeriget i 1831, hvor Danmark som det eneste land i Europa slap for kolera.

I dag vil vi mene, at kun karantæne har været af betydning. Røgningens historie er historien om „De skønne, spildte kræfter".

I årene frem til omkring 1850, herskede der herhjemme som andre steder en heftig kamp mellem to medicinske „skoler":

Contagionisterne mente, at et smitstof kunne brede sig langs handelsvejene, at det kunne bekæmpes med rensning og holdes ude med karantæne-foranstaltninger.

Miasmatikerne, at et luftbåret miasma kunne hidføres med vinden, at det i møde med urenlighed kunne føre til sygdom og at dennes art afhang af lokale omstændigheder. Rensning og karantæne havde ingen effekt. Man burde satse på bedre hygiejne – hvilket så sandeligt var påkrævet!

Striden var hård. Politikerne „købte" Miasmatikernes vurdering – Karantænestationer var så dyre.

I 1852 ophævede man herhjemme alle muligheder for isolering, karantæne.

Hvad skete? 1853 slog koleraen til i København. Vi stod „våbenløse"! Sygdommen kunne frit brede sig – og gjorde det. Ca. 8000 døde.

I exponatet forsøger jeg at vise, hvad man gjorde hvor og hvornår. Det sker i tre afsnit:
1. Om „rensning"
2. Om karantæne.
3. Om et epokegørende nyt våben – kokoppe-vaccination – som blev indført herhjemme 1801.

Så effektivt skulle dette siden vise sig at være, at WHO i 1980 kunne erklære kopper for udryddet på verdensplan.

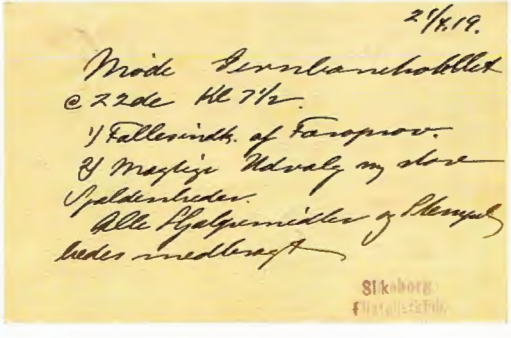

At være frimærkesamler i Silkeborg

Af Jørn Walther Pedersen

De første spor af en frimærkeklub i Silkeborg stammer helt tilbage fra 1912. En lille flok samlere dannede dengang den første frimærkeklub i Silkeborg under navnet Silkeborg Filatelistklub, hvor de samledes til regelmæssige klubaftener, og tænk hvilke frimærker de i 1912 havde at bytte med, vi behøver blot at nævne 35 øres provisorierne og 5 kr. centralpostbygningen fra 1912. Det er i år 103 år siden, at den første frimærkeklub så dagens lys i Silkeborg.

Det kneb med tilgangen til den første frimærkeklub, og da en del rejste fra byen og andre døde, ebbede klubben ligeså stille ud i 1919. Desværre findes der ingen protokol fra denne tid, så hvem der har været formand, og hvem der i øvrigt var medlem af klubben, har det desværre ikke været muligt at finde ud af. Nedenfor vises et brevkort med indkaldelse til møde på Jernbanehotellet den 22. april 1919 kl. 7½, hvor 1. punkt omhandler Fællesindkøb af

Færøprovisorierne fra 1919. Brevkortet er kun underskrevet med stempel Silkeborg Filatelistklub og stilet til Hr. gartner E. Jensen.

Der var mange forsøg på at få genoplivet klubben, men først i 1925 lykkes det igen at få liv i klubben. Den 9. februar 1925 blev en ny frimærkeklub i Silkeborg dannet med daværende fotograf Ahler som formand, og der indmeldtes straks 15 medlemmer, som ihærdigt byttede frimærker på klubaftenerne, og mon ikke de gamle luftpostmærker fra 1925 har været eftertragtede mærker til samlingen.

Heller ikke denne gang lykkedes det at holde liv i klubben, tilslutningen blev dårligere og dårligere, og derfor blev klubben opløst igen allerede i 1927.

Der gik nu igen nogle år uden frimærkeklub i Silkeborg, men i 1933 blev klubben igen genoplivet, først med direktør Rasmussen og senere med lærer Sv. E. Petersen som formand. Denne klub kunne der heller ikke holdes liv i, og den opløstes derfor i 1935, men så let gav man heller ikke op, der blev sat store bestræbelser i gang for igen at få gang i en frimærkeklub, og i efteråret 1937 mente man, at tiden var inde og indkaldte til møde med et punkt på dagsordenen, nemlig en frimærkeklub

i Silkeborg. Mødet blev afholdt den 18. november 1937 på Højskolehjemmet på Skoletorvet og endte med, at den nuværende Silkeborg Frimærkeklub blev stiftet med gartner H. Petersen som formand og allerede samme aften blev 13 indmeldt i klubben. Klubben blev stiftet under navnet Silkeborg Frimærkeklub, der i 1954 blev ændret til Silkeborg Filatelistklub.

På et møde den 11. januar 1938 vedtog man at indmelde klubben i Danmarks Filatelist Union, som man var medlem af indtil Danmarks Filatelist Union i 1978 var med til at stifte Danmarks Filatelist Forbund, og vi har siden været under fanerne hos Danmarks Filatelist Forbund, hvor vi gerne arbejder for et fælles forum for samtlige danske frimærkeklubber.

I 1941 blev Silkeborg Juniorafdeling under Silkeborg Frimærkeklub oprettet, den fungerede indtil 2010, hvor man på grund af manglende tilslutning indstillede juniorklubben indtil videre. I Ib Agerskov og Jens Fiskers periode fik vi stille og rolig opbygget en juniorklub med pæn tilslutning. I Ella Pedersens periode som juniorleder blev vores juniorklub landskendt, som en af landets bedste juniorklubber, og i mange år blev vore juniorer Danmarksmestre i juniorfilateli og deltog også i det nordiske mesterskab, som de også vandt en gang. Efter Ella Pedersen fulgte Kurt Rasmussen som juniorleder, som fortsatte i Ella Pedersens fodspor, og han tog også med vore juniorer til landsjuniorstævnerne og de nordiske juniorstævner, så vore juniorledere og juniorer deltog aktivt i juniorarbejdet i Danmark.

I 1943 under handelsgartner Frydenslund Petersen regi holdt klubben sin første store propagandaudstilling den 20. og 21. februar på Sønderport, en udstilling klubben høstede megen ære af, og som bidrog til flere nye medlemmer. I anledning af udstillingen blev der udgivet en udstillingskuvert med særstempel fra postvæsenet, der ligeledes havde en stand på udstillingen.

Kuvertens motiv kræver nok en forklaring, idet den i dag vel nok kan undre mange af vore medlemmer. Dengang var Silkeborg imidlertid en rigtig vintersportsby med flere vintersportsaktiviteter, der samlede mange deltagere og mange tilskuere, der kom fra nær og fjern. Kuvertens motiv var derfor dengang nærliggende at benytte, idet Duedalbjerg var kendt over hele Danmark. Folk strømmede til fra nær og fjern til den jyske „Holmenkollen", skihopbakken på Duedalbjerg, når Silkeborg Ski-

klub arrangerede skihop- eller slalomkonkurrencer. Underligt at Silkeborg med de muligheder, der findes netop her i vor skønne egn, ikke i dag griber den chance, det er at kunne skaffe turister til byen om vinteren, når vi altså har en snevinter, og det sker jo ikke ret tit mere.

I 1949 afholdt juniorklubben en stor juniorudstilling under ledelse af overlærer J. Svenningsen på Højskolehjemmet på Skoletorvet.

Den næste udstilling blev afholdt den 8. og 9. november 1952 på Sønderport under slagtermester H.C. Andersens regi. Det blev en stor og smuk propagandaudstilling, som både udstillere og de mange besøgende glædede sig over.

I samme weekend som Silkeborg Frimærkeklubs 15 års jubilæumsudstilling blev afholdt, var der Frimærkets Dag i Middelfart. Da vi her i Silkeborg på grund af Frimærkets Dag ikke kunne få tildelt et særstempel, blev det aftalt med klubben i Middelfart, at vi her i Silkeborg solgte kuverter påtrykt „Silkeborg Frimærkeklubs 15 aars Jubilæum" og kørte disse kuverter til Middelfart, hvor de så blev stemplet med Frimærkets Dags særstempel fra Middelfart. Her er vist en af disse kuverter.

I 1957 i anledning af 20 års jubilæet blev der afholdt en stor festmiddag med deltagelse af bl.a. den daværende formand for Danmarks Filatelist Union, herr Ejnar C. Hansen fra Ålborg.

I 1959 afholdtes på Forsamlingsbygningen en landsdelsjuniorudstilling under den daværende juniorleder, bankassistent Holts ledelse. Det blev en udstilling som Holt fik megen anerkendelse for.

I 1962 blev SILFI 62 afholdt den 10. og 11. november på Forsamlingsbygningen i forbindelse med Frimærkets Dag 1962. Udstillingen blev afholdt under ledelse af klubbens formand købmand H. Hovendal. Kuvertens motiv behøver ingen nærmere præsentation, alle kender jo Hjejlen, vor gamle berømte hjuldamper. Stemplets motiv forestiller Silkeborgs byvåben. Kuverten med særstemplet ses herunder.

I 1965 blev der afholdt en juniorudstilling på Vandrehjemmet i Silkeborg under Willy Knudsens regi.

Den næste udstilling blev afholdt på „Sønderport" i 1967. Udstillingen blev kaldt „Sådan samler jeg frimærker" og blev afholdt under ledelse af Willy Knudsen. Udstillingens formål var, at klubbens medlemmer skulle vise deres frimærkesamlinger frem, hvordan de

samlede, og hvorfor de netop samlede sådan og hvorfor netop på det land. Bestyrelsen havde søgt at samle samlinger fra så mange forskellige områder som muligt, hvad der lykkedes fuldt ud, idet der var samlinger fra Brasilien, Ungarn og naturligvis Skandinavien.

Den næste udstilling blev afholdt den 18. og 19. november 1972 på La Strada under ledelse af Jørn Walther Pedersen. Denne propaganda udstilling blev rigtig godt besøgt og skaffede god omtale af klubben. Udstillingens formål var som i 1967 at vise for andre, hvor langt man var kommet med sin samling, og hvordan man behandlede sine frimærker. På denne udstilling viste Børge Vestergaard sin imponerende samling Anbefalingsvignetter eller Rekommandationsvignetter, der var blevet påbegyndt af Børge Vestergaards far og videreført af Børge Vestergaard, samlingen viste mange sjældenheder og vakte stor interesse blandt de besøgende.

I 1977, i anledning af klubbens 40 års jubilæum, afholdt vi klubbens hidtil største udstilling med deltagere fra hele landet under ledelse af Jørn Walther Pedersen. For første gang i Silkeborg er der deltagelse af det Færøske og Grønlandske Postvæsen. Det danske Postvæsen deltog også med en stand, hvilket de tidligere har gjort ved vore udstillinger, og også denne gang bevilgede de et særstempel til udstillingen, denne gang med motiv af Silkeborg Bys grundlægger Michael Drewsen som motiv, og så havde udstillingen den ære, at borgmester Ernst Thomsen var klubbens protektor.

Endelig var det også første gang, at Silkeborg blev valgt som stedet, hvor Danmarks Filatelist Unions repræsentantskabsmøde blev afholdt, og som det er bekendt, blev det også sidste gang, at Danmarks Filatelist Union holdt repræsentantskabsmøde i den form, idet Danmarks Filatelist Forbund blev stiftet i 1978. Det var en stor glæde for os at afholde Danmarks Filatelist Unions repræsentantskabsmøde, og at det blev det sidste ordinære repræsentantskabsmøde gjorde det jo ikke mindre interessant.

I 1982 afholdt vi atter Frimærkets Dag, denne gang havde vi lånt Nørrevangskolen til udstillingen, trods det store område udstillingen blev afholdt på, og de mange lokaler, så forløb udstillingen rigtig godt med mange besøgende. Det var igen borgmester Ernst Thomsen, der var udstillingens protektor. Udstillingens særstempel visende Hjejlen for foden af Himmelbjerget er tegnet af Max Bach, der også tegnede motivet på udstillingskuverten, der ses herunder. Max Bach tegnede også

forsiden til vort katalog, vi havde stor hjælp af Max Bach til vor udstilling, og som lokal kunstner var det jo også rart at have ham med.

I 1987 blev HAFNIA 87 afholdt i Bella Centeret i København, og for at skabe reklame om udstillingen, blev der rundt om i landet afholdt de såkaldte Hafniader, her i Silkeborg var vi også med til at gøre reklame for HAFNIA 87. Vi afholdt vores Hafniade på Balle Skolen, hvor vi både lavede reklame for HAFNIA 87 og for vores egen klub, vi havde en rigtig hyggelig og spændende udstilling med mange besøgende, samlingerne vi udstillede blev stillet til rådighed af vores medlemmer, og som tidligere brugte vi også denne gang mottoet „Sådan samler jeg Frimærker".

Lørdag blev udstillingen afholdt sammen andre foreninger i Balle-området. Søndag derimod var vi alene på Balle Skolen. Vi lavede udstillingen i samarbejde med juniorklubben, dygtig ledet af Ella Pedersen, i køkkenet havde vi nogle af vore juniorer og Helen Holse, der var lærer på Balle Skolen og mor til en af vore dygtige juniorer. De smurte og solgte landgangsbrød til den store guldmedalje.

Silkeborg Postkontor solgte Hafnia-blokke og specielt fremstillede kuverter med motiv af udstillingsminiarket, frimærkerne blev afstemplet med Silkeborg stemplet og ved siden af blev kuverten stemplet med HAFNIADE Silkeborg den 29. og 30.8.1987 i et rammestemple.

Her vises den officielle Frimærkets Dags kuvert 1994, kuverten er frankeret med den ene blok fra miniark heftet med danske slotte. Mærke nr. 1 er med varianten „Bombe mod Marselisborg"

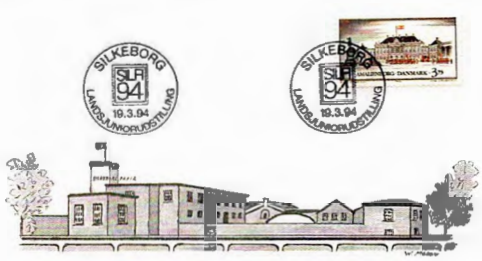

Her vises en sådan kuvert frankeret med enkeltmærket, der har samme motiv som miniarket.

Vi har senere afholdt yderligere en udstilling på Balleskolen, også med temaet „Sådan samler jeg frimærker".

Vores næste store udstilling blev afholdt i 1994 under ledelse af Jørgen Jensen, denne udstilling blev afholdt i Silkeborg Hallen på Ansvej, i dag hedder Hallen JYSK Arena i Silkeborg. Denne gang var det både Frimærkets Dags udstilling 1994 og Landsjunioruddstilling 1994.

Klubben fremstillede også sin egen kuvert med motiv af Silkeborg Papirfabrik, kuverten blev tegnet af vort medlem Willy Melau, der tegnede Papirfabrikken, som den så ud dengang, nu er Papirfabrikken nedlagt og der er blevet et stort område med boligbyggeri, teater, restauranter og kontorer. Silkeborg Papirfabrik lavede papiret med vandmærke til de første danske frimærker, og da Silkeborg Papirfabrik stadig lå inde med remedierne til vandmærkepapiret, fik vi til vores katalog papir med vandmærke i fremstillet af Silkeborg Papirfabrik. Kataloget er lavet af vort medlem Kurt Sørensen, der har høstet megen anerkendelse for dette katalog. Der er et lille restoplag tilbage af dette katalog, det vil blive solgt på denne udstilling SILFI 2015 i Kjellerup. Danmarksmesterskabet i juniorfilateli blev afviklet under denne udstilling med det resultat, at vore juniorer fra Silkeborg vandt igen og derfor løb med Danmarksmesterskabet.

Søndag den 14. april 1996 arrangerede vi sammen med Møntklubben en udstilling i Lunden med rigtig pænt besøg og stor interesse for de udstillede samlinger.

I 1997 afholdt vi igen Frimærkets Dag

Silkeborg Gaard, Posthuset

Frimærkets Dag 1997

POST

I anledning af Frimærkets Dag 1997 og Silkeborg Frimærkeklubs 60 års jubilæum inviteres du/I til spændende udstillinger for hele familien.

Den 20.-21. september
kl. 10-17
på Silkeborg Museum

Der er gratis adgang til både museum og frimærkeudstilling.

Med venlig hilsen
Silkeborg Postkontor, Silkeborg Museum og Silkeborg Frimærkeklub

Til
samtlige husstande
i 8600 Silkeborg

i Silkeborg, denne gang i samarbejde med Silkeborg Museum, hvor Silkeborg Postkontor har haft til huse i en del af bygningen. I forbindelse med udstillingen sendte vi et postkort til samtlige husstande i Silkeborg for at reklamere for udstillingen. På billedsiden af postkortet er et optryk af et postkort med Silkeborg Gaard, Posthuset. På tekstsiden en indbydelse til udstillingen.

Nedenfor ses Frimærkets Dags officielle kuvert fra 1997 med et staffeli som motiv og frankeret med årets to malerifrimærker.

Silkeborg Postkontor deltog med en stand, hvorfra de solgte frimærker, Frimærkets dags Kuverter samt stemplede Frimærkets dags Kuverter. Det var igen vore medlemmer, der viste deres samlinger frem under temaet „Sådan samler jeg frimærker", og da det var en propagandaudstilling, betalte ingen rammegebyr. Til hver udstilling havde vi inviteret specielle udstillingssamlinger, bl.a. har vi set Thorvald Halkjærs samling Pramdragerfarten på Gudenåen og Lilly Juels imponerende julemærkesamling. Det var Ella Pedersen, der som formand for Silkeborg Frimærkeklub stod i spidsen for udstillingen.

Til udstillingen Frimærkets dag den 20. og 21. september 1997 havde vi lånt to ældre uniformer med høj hat af postvæsenet, ligesom de stillede en postdiligence ud foran Silkeborg Museum som blikfang. Lørdag formiddag blev Ole Farsø og John Overgaard iklædt disse smukke gamle uniformer og sammen med medlemmer af juniorklubben gik de på reklameoptog og charmetur igennem gågaden. Det gav god reklame og Ole Farsø og John Overgaard var virkelig gode som levende reklamesøjler for Silkeborg Frimærkeklub, og vi fik mange besøgende på det grundlag.

Ihærdige bestyrelsesmedlemmer skubber postvognen på plads på plænen foran Silkeborg Museum.

Ole Farsø og John Overgaard i deres flotte gamle postuniformer fra udstillingen i 1997.

Forud for verdensudstillingen Hafnia 2001 blev der afholdt små PR-udstillinger og Hafniader rundt om i landet, og Silkeborg holdt sig ikke tilbage. I samarbejde med Silkeborg Museum og under ledelse af Ella Pedersen afholdes der frimærkeudstilling i museets to udstillingslokaler, der ligger i umiddelbar forlængelse af hinanden. I det ene lokale vistes et bredt og alsidigt udsnit af vore medlemmers samleområder under temaet „Sådan samler jeg frimærker", der blev noget for enhver smag, og som sædvanlig blev der publikumsafstemning blandt de udstillede samlinger, da vi ikke havde bedømmelse på. I det andet lokale blev der fortalt om Silkeborg og byens udvikling. Det blev illustreret gennem Silkeborg-samlingen og postkort fra Silkeborg, derudover blev der vist en betydelig samling litteratur om Silkeborg, ligesom museet viste effekter, der havde tilknytning til Silkeborg og udviklingen i det 20. århundrede.

Som tidligere deltog Silkeborg Postkontor med en stand, hvorfra de solgte frimærker og afstemplede frimærker med Silkeborgs poststempel.

Den næste udstilling på Silkeborg Museum blev afholdt den 20. og 21. november 2004, hvor vi fejrede julemærkets 100 års jubilæum. Det var på denne udstilling, at Lilly Juel viste sin store og imponerende julemærkesamling, hvor hver planche var tegnet af Lilly Juel selv. Udstillingen blev afholdt med Ole Farsø ved roret, og som tidligere var der ingen bedømmelse på denne udstilling, men vi havde allieret os med Ib Agerskov og Thorvald Halkjær, begge særdeles kendte ansigter i vores klub, om at være til stede på udstillingen og give gode råd til de udstillere, der ønskede dette. Da det var 100 år siden, at det første julemærke udkom, havde vi inviteret Danmarks Julemærkesamler Forening til at komme med en stand og fortælle om Foreningen og det at samle på julemærker. Som nævnt havde vi som sædvanligt ingen bedømmelse af de udstillede samlinger, men også som tidligere var der publikumsbedømmelse.

I anledning af klubbens 70 års fødselsdag var vi igen gæster på Silkeborg Museum den 17. og 18. november 2007, hvor vi igen holdt en udstilling uden bedømmelse for vore medlemmer med samme tema som tidligere, nemlig „Sådan samler jeg frimærker", vi havde stort besøg og fik også 3 nye medlemmer til klubben. På grund af Ellas sygdom var Jørn Walther Pedersen blevet valgt til formand på generalforsamlingen og stod derfor i spidsen for denne udstilling.

Nu står vi så overfor vores næste udstilling SILFI 2015, der afholdes i Arena Midt i Kjellerup, det bliver for første gang i klubbens historie en national udstilling, og vi glæder os til at byde jer alle velkomne til udstillingen den 26. og 27. september 2015. Udstillingen kommer til at vise nogle af de bedste samlinger, der overhovedet kan opdrives i Danmark, og der vil være flere og spændende handlerstande, hvor der vil være noget at gå på jagt efter. Udstillingen afvikles med vores formand Henning Rasmussen i førersædet.

Hovedsponsorer

Silkeborg Kommune, Kultur-, Fritids- og Idrætsudvalget

og

Post Nord

Ærespræmier

Følgende personer og firmaer har givet ærespræmier:

Silkeborg Frimærkeklub
Silkeborg Kommune
Funder EL
Nordfrim
Danmarks Filatelist Forbund
Bredsgaard
Toke Nørby
Ålands Postvæsen
Samleren
Silkeborg Bad
Post Nord
Bruun Rasmussen
Postiljonen
Fællesfonden
Nordfrim

Premiere på frimærke-programmet 2016

Hvilke motiver kommer der på frimærkerne til næste år?
Og hvornår er udgivelsesdagene i 2016?
Få svaret, når det kommende års frimærkeprogram bliver præsenteret på SILFI lørdag den 26. september kl. 13.00 i Tasting Room.

Frimærkeprogrammet bliver offentliggjort på www.postdanmark.dk/netbutik i løbet af oktober, men vil du gerne være blandt de første til at kende temaerne for næste års frimærker, så mød op til premieren i Kjellerup.

Udstillingens jury

Per Friis Mortensen
(Juryformand)

Birthe King

Ebbe Eldrup

Søren Juhl Hansen

Morten Pieper

Lars Peter Svendsen
(Expert)

Samt Gisli Geir Harðarson fra Island.

Kjellerup Bog og Papir

Søndergade 21 • 8620 Kjellerup
Tlf. 86 88 10 31
Mail: 6045@bogpost.dk

Haloversigt

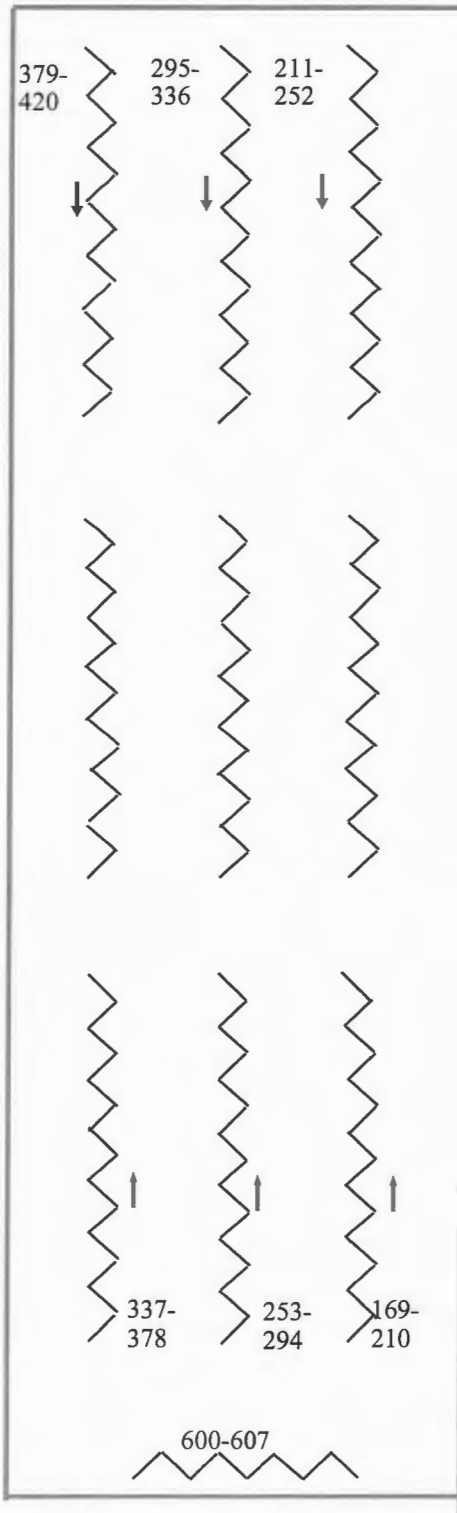
Handlerstande:

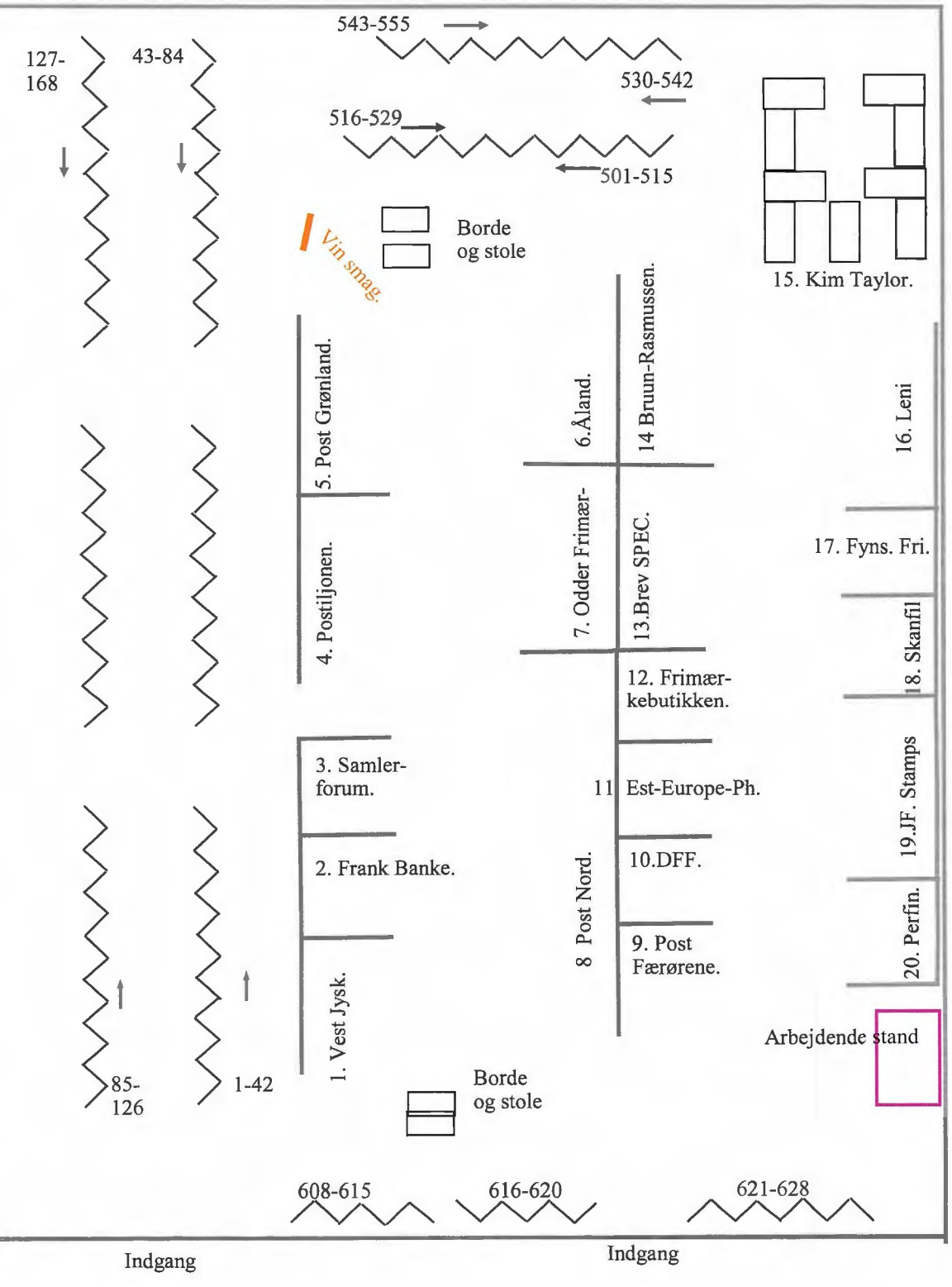
1. Vest Jysk Frimærkehandel.
2. Frank Banke.
3. Samlerforum.
4. Postiljonen.
5. Post Grønland.
6. Post Åland.
7. Odder Frimærkehandel.
8. Post Nord
9. Posta Færørene.
10. Danmarks Filatelistforbund.
11. Est-Europe-Philatelic.
12. Frimærkebutikken.
13. Brevspecialisten.
14. Bruun-Rasmussen
15. Kim Taylor.
16. Leni.
17. Fyns Frimærkeservice.
18. Skanfil.
19. JF. Stamps.
20. Dansk Perfinklub.

Samlinger:

Placering af klasserne:

Ungdom	1-4
Åben klasse	5-63
Postkort	64-86
Traditionel	87-160
Posthistorie	161-343
Tema	344-383
Helsager	384-402
Luftpost	403-410
Litteratur	411

127-
168
43-84
543-555
530-542
516-529
501-515
Vin smag.
Borde
og stole
15. Kim Taylor.
5. Post Grønland.
4. Postiljonen.
6.Åland.
14 Bruun-Rasmussen.
7. Odder Frimær-
13.Brev SPEC.
16. Leni
17. Fyns. Fri.
18. Skanfil
12. Frimær-
kebutikken.
3. Samler-
forum.
11 Est-Europe-Ph.
2. Frank Banke.
10.DFF.
8 Post Nord.
9. Post
Færørene.
19.JF. Stamps
20. Perfin.
Arbejdende stand
1. Vest Jysk.
85-
126
1-42
Borde
og stole
608-615
616-620
621-628
Indgang
Indgang

De udstillede samlinger

Ramme nr.	Udstiller navn:	Samlingens titel:

Tradionel (ungdom)

1-2	Victor Stommendal	Svenska Bandmärken 1920-1936

Tema (ungdom)

3-4	Anton Sylvan	Antons Fordon

Åben klasse

5-10	Freddy Pedersen	Aqua Vitae = Livets vand
11-14	Ronald Fasth	Brottning på och utanför mattan
15-22	Erik Christensen	Hvad var det dog der skete?
23-28	Nis Timmermann	Plebiscit Frimærker - Afstemning - Genforening
29-36	Henning G. Jensen	At slå bro i Danmark
37-41	Jens Erik Langkow	Danske Orlogsskibe
42	Hans Urbak	Breaking News
43-49	Ronald Kristensen	DFDS 1866-1966
50-53	Ketty S. Jensen	Orkidéen
54-56	Bent Bergsøe Nielsen	Skynd dig kom om føje år
57-61	Bent Bergsøe Nielsen	Prinsesse Libusé drøm
62	Verner Nielsen	Fra agression til Sejr
63	Lilly Juhl	Mit Fødeår 1933

Postkort

64-70	Erik Sørensen	Grenaa gamle stad
71-76	Torben Hilberg	Med sporvogn gennem Aarhus 1904-1944
77-81	Palle Offersen	Med sporvogn gennem Odense centrum fortalt på postkort 1900-1920
82-86	Jørn Walther Pedersen	Postkort fra Silkeborg

Traditionel

87-91	Henning Rasmussen	Den danske Våbentype
92-97	Per Skaarup	Svenske Båndmærker 1920 til 1936
98	Lars Dreyer	Dansk Vestindien Portomærker Cent udgaven
99-106	Jørgen Jensen	The Post in the Russian empire 1845-1889
107-111	Johnny Barth	Bhopal
112	Andreas Kessler	Dänemark - Skillingwerte. Neudrucke, Nachdrucke, Essays
113-120	Klaus Wehlt	Dänemark - Wappentype 1882 bis 1905
121-125	Kenneth Nielsen	Danmark 1851-1960
126	*Silkeborg frimærkeklub*	*Vore sponsorer*
127-134	Fritjof Weitling	DK. Specialsamling med trykbestemmelser, varianter og breve 1851-1912
135-139	Jon Iversen	Finland, ca. 1889-1918
140	*Silkeborg frimærkeklub*	*Vore sponsorer*
141-144	Guillermo Perdomo Jr	Griazovets Zemstvo
145-149	Lars Hjørnet	Danmarks Bogtryk 1882-1933
150-154	Tom Lauriden	51 omvendt serien
155-160	Per Erik Knudsen	Dansk Bypost, de 3 nordlige provinsbyene

Posthistorie

161-168	Carsten Bjerg	Odenses Posthistorie
169-176	Jørgen Brandt	Forsendelser med Chr. IX
177-182	Nis Timmermann	Slesvig Afstemningsområde
183-190	Jan-Olof Ljungh	From N.D.P. to U.P.U. German letters to overseas destinations 1.1.1868 - 1.7.1875
191-196	Ole Bech	Forsendelser Chr. X 1930
197-204	Kurt Hansen	Skibspost i Danmark
205-210	Andreas Kessler	Dänemark 1851-1863 - Entwertungen der 4 skilling Marken
211-218	Andreas Striib	II. Verdenskrigs aftryk i den danske post
219-224	Verner Nielsen	Theresienstadt „en by i Tjekkiet“, under 2. verdenskrig 1939-1945
225-231	Erik Torbensen	Epidemi-bekæmpelse før sygdoms-årsager var erkendt
232-238	Thomas Moshage	Censuren af den Sønderjyske Krigsfangepost 1914-21
239	Odd Arve Kvinnesland	Til og fra Hoyerschleuse
240-247	Arne Fredens	Chr. X 20 øre blå på forsendelser
248-252	Søren Chr. Jensen	Aalborg - Hadsund Jernbane. Posthistorie før og under Hadsundbanen i området omkring banen

253	Hans Schønning	Kongelige Tjenestebreve til Ebbeltoft Toldsted
254-261	Jørgen Jørgensen	Mail from Denmark to foreign destinations. During the skilling period 1854-1874
262-266	Lilly Juhl	Glemsomhed Uvidenhed eller Snyd
267-274	Otto Kjærgaard	Oh, Lonesome Me - Ocean/Radio Letters
275	Gert R. Svane Jensen	Die Staats und Kleinbahnen des Kreises Schleswig
276-280	Kaj Jensen	Skibspost til og fra Norge
281	Gert R. Svane Jensen	Die Kleinbahnen des Kreises Hadersleben/ Apenrade
282-289	Hans Schønning	Over Feldborgs posthistorie
290-294	Henry Christensen	Posthistorie fra Holstebro og Omegn
295-297	Erik Juhl Jensen	Censurbreve under anden verdenskrig
298-305	Bo Andersson	Suez - Aden - Bombay sea post office 1868-1914
306-308	Gert R. Svane Jensen	Postcensorerne
309-316	Knud-Erik Andersen	Sudeterland 1938-1945
317-324	Ib Krarup Rasmussen	Postal rates for parcels (Colis Postaux) from Denmark to foreign destinations - extract 1914-1945
325-332	Staffan Ferdén	„Carte Postale“ - The postcard service, Sweden to abroad during the first period 1872-1939
333	Steen Mieleć	Holsteinsborg (Grønland) posthistorie fra 1914 og frem til 1979
334	John Lorenzen	Triangular Marks of Ireland
335	*Silkeborg Frimærkeklub*	*Vore sponsorer*
336	*Silkeborg Frimærkeklub*	*Vore sponsorer*
337-343	Svend Bek-Pedersen	Sørgebreve

Tema

344-348	Leif W. Rasmussen	An evolving Society
349	*Silkeborg frimærkeklub*	*Vore sponsorer*
350	*Silkeborg frimærkeklub*	*Vore sponsorer*
351-358	Leif W. Rasmussen	Animals subjected to Man
359-363	Petter J. Taraldsen	On Tracks
364	*Silkeborg frimærkeklub*	*Vore sponsorer*
365-372	Leif W. Rasmussen	Hunting And Fishing
373-377	Gunn Nibe	Care and nursing of sick people in an historical perspective
378	Silkeborg Frimærkeklub	Vorer sponsorer
379-383	Ib Pedersen	Golfspillets historie og udvikling

Helsager

384-391	Andreas Kessler	Dänemark - Ganzsachen - 10 Öre Wappentype
392	*Silkeborg frimærkeklub*	*Vore sponsorer*
393-397	Torben Malm	Danske tjenestehelsager 1871-1924
398-402	Willy Lauth	Internationale (danske) svarkuponer

Luftpost

403-410	Torben Norup Sørensen	Danish Airmail

Litteratur

411	Ib Pedersen	Frimærkeautomater og rullefrimærker anvendt i Danmark 1895-1994

Uden bedømmelse

412-420	Silkeborg Frimærkeklub	Silkeborg samlingen
501-520	Hilmar lang	Danmark i 100 år
521-525	Niels Peter Jensen	Grønland fra nord til syd
526-528	Jørn Walter Pedersen	Kjellerup julemærker
529-538	Henning Rasmussen	Tyske Rige fra 1871-1945
539-541	Jørn Walter Pedersen	Bjerringbro julemærker
542-546	Bent Christensen	Sportsmærker
547-551	Jørn Walter Pedersen	Danmark. Julemærkefondens Julemærker
552	Preben Niemann	Hvad det gamle kartotek gemte
553	Erik Juhl Jensen	Nordens Orkideer
554	*Silkeborg frimærkeklub*	*Vore sponsorer*
555	*Silkeborg frimærkeklub*	*Vore sponsorer*

Inviteret

600-607	Nordklint	Hell has many names
608-615	Per F. Mortensen	Slovenia 1919-1921
616-620	Chris King	Denmark and the First World War 1914-1920
621-628	Birthe King	Denmark: Conscience, Conflict, and Camps 1932-1949